

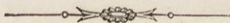
II.
C. 10149
9/2

Handwritten text, possibly a title or author name, in a cursive script.

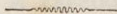
13149. II C. 9.

L
BI

SVETE PESMI.

Četerte bukvice.

Nabral in na svitlo dal

L. Jeran,

duhoven ljubljanske škofije.

Z dovoljenjem visokočastitljiviga ljubljanskiga škofijstva.

V LJUBLJANI 1863.

Natisnil J. Blaznik.

SVETE PAVLA

Ótelye bukvice

Wahrheit in uns selbst

1. Teil

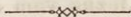
(über die Seele)

2. Teil
Wahrheit in uns selbst

V. LUTHER 1535

1N=030004255

I. SVETE MAŠE.

Perva sv. maša.

K začetku.

1.

Pred tabo na kolenih,
O Bog, te molimo,
In polni želj ognjenih
K tebi zdihujemo.
Daritev svete maše
Si daj, o Bog, dopast',
In zdihovanje naše
Povikšaj tvojo čast!

2.

Ko Jezus se je ločil,
Je pri večerji tam
Prelomil in izročil
Ta kruh prijatelam,
Posvetil je tud vino
Ter ga učencam dal,
To k mojimu spominu
Sorite! je pridjal.

3.

Telo je to, vzemite,
 Telo in moja kri;
 Nikdar ne pozabite,
 Kaj Jezus vam stori.
 Za vas on hoče umreti,
 O človek, pomni to!
 De da ljudem živeti,
 De jim odpre nebo.

4.

To naše darovanje
 Uzem', o Bog, od nas,
 Usliši zdihovanje
 In naše prošnje glas.
 Teleta so očaki
 Dajali nekadaj,
 Zdaj dari niso taki,
 Naš dar je Kristus zdaj.
 K glorii ali slavi.

1.

Čast, hvala in hvaležnost
 Je tvoja bla in bo;
 Nepokoj in betežnost,
 O Bog! odverni jo.
 Na zemlji mir nam zlati
 Dodeli, mili Bog!
 Daj Tebe le iskati,
 Obvari vsih nadlog.

2.

Za naše hudobije,
 Za nas se pokoriš,
 Smert ta nam greh odmije,
 Tud' greha mik pobriš',
 Bod' hvala svetim' Duhu,
 Tud' njemu čast gre še,
 Zbduje serce gluho,
 Svoj oginj v njem užge.

Pred evangelijem.

1.

'z ust Božjih se izhaja
 Svet' evangelium,
 V serce se nam vsaja,
 Nam razsvetljuje um.
 Bog govori, Bog večen,
 Pri Bogu ni laži,
 O srečen, trikrat srečen,
 Kater se ga derži.

2.

Besede Božje vera
 Nam kaže pravo pot,
 Gotovo stezo, ktera
 V nebesa gre od tod,
 Ohrani to povelje
 In nauk svoj pri nas;
 Daj nam potem veselje
 Seboj na večni čas.

K kredo ali veri.

1.

Bog Oče, mi spoznamo,
 De vse je tvoja stvar,
 Kar je in kar imamo,
 Dobrote tvoje dar.
 Od tebe, Oče, ide
 Sin rojstva večniga,
 Spočetje njega pride
 Od Duha svetiga.

2.

Marija je rodila
 To Božje detice,
 Devištva ni zgubila,
 Ne pred, tud potlej ne.
 Naš greh je njega vmoril,
 Za greh je bil prodan,
 In kakor je govoril,
 Je vstal on tretji dan.

3.

Na desni rok' Očeta
 Je v svetim rajju zdaj,
 Še pride, to obeta,
 Samo ne vemo, kdaj.
 Pa kadar se izide
 Za svet odmerjen' čas.
 Nam pravi, de spet pride
 Očitno sodit nas.

4.

Sosesko keršenikov
 Al' cerkev verjemo,
 Občestvo tud svetnikov,
 Zedinjeno v teló.
 Tud grehov odpušenje
 Na temu svetu zdaj,
 Života res vstajenje,
 Po tem pa sveti raj.

K darovanju.

1.

Naj, Bog, dopade tebi,
 Kar ti darujemo,
 Scer kruh je sam na sebi
 In vino zgolj samo;
 Pa 'z kruha in iz vina
 Bo kmalo, kar zdaj ni,
 Edin'ga tvojga Sina
 Teló in prava kri.

2.

To naše je darvanje,
 O Bog! ne zverzi ga;
 Vse misli in vse djanje,
 Vse serca, v dar jih ná!
 O daj, de bomo zvesti
 Ti, Oče, v vsih rečeh,
 Odvzem iz naše vesti
 Težilo vsih pregreh.

3.

Vse naše premoženje,
 Ves živež in teló,
 Blagó in tud življenje,
 Vse to naj tvoje bo.
 Daj nam po svoji volji
 Zdaj dež, zdaj solnčni sej,
 Pokaže se na polji
 Dobrota tvoja nej.

K Sanktusu.

1.

Povzdignimo, kristjani,
 Vsi svojo pesem zdaj,
 Zapijmo skupej zbrani:
 Svet, svet na vekomaj!
 V nebesih in na zemlji
 Se vidi njega moč;
 Nevercam, Bog! pojemlji
 Vse zmote, uma noč!

2.

De sveto luč, katere
 Dozdaj ne vidijo,
 Spoznajo, udje vere
 Z nam' tvoje bodejo:
 De čast mu skup pojemo,
 K' nebó ga dá med nas,
 Hrup mu vesel ženemo,
 Vsi z angelci v en glas!

O povzdigovanji.

1.

Molimo klečijoči
 Boga zakritiga,
 Oko ga ne razloči,
 Pa vera znat' ga da.
 Zdaj tukaj brez pogleda,
 O Bog! te vidimo.
 Zadosti je beseda,
 De tu te molimo.

2.

Na lesu nekdam križa
 Je bil ko Bog zakrit.
 Zdaj skriti se poniža
 Človeštva tudi svit.
 Ta dar dobrote tvoje,
 Kruh tvojih angelov,
 Opomni misli moje,
 De, Bog, si zame umerl.

3.

Naj spere dušo mojo,
 O Jezus! tvoja kri,
 Dodeli milost svojo,
 Ti morje milosti!
 Kar zdaj te nam zagerne,
 Naj zgine, o Bog! spred nas,
 Naj enkrat se odgerne,
 De vid'no tvoj obraz!

K zavživanju.

1.

Vel'k čudež se odkriva,
 Vel'k čudež se godi,
 Gospod se zdaj uživa,
 Tud vera ima oči.
 Podoba je scer vina,
 Podoba kruha vsa,
 Ne vid' se nič spremina,
 Telo in kri je pa.

2.

O srečen, kdor verjame,
 De tukaj Jagnje je,
 Katero nam odvzame
 Toljk' grehov butare.
 Le to je jed, to vera
 Kristjane nas uči,
 Ljubezni neizmera,
 Ki dušo nam živi.

3.

Če ga na konc' življenja
 Po vrednim vžijemo,
 Se smertniga strašenja
 Več bali ne bomo.
 Težave in britkosti
 Se tist' ne bode bal,
 Kater' mu bo v slabosti
 Ta kruh pomoči dal.

4.

O Jezus! čast in hvala
 Povsod naj tebi bo!
 Ljubezen nam je dala
 Nebeško jed le-to,
 Jed Rešnjiga telesa
 Je dala, in kervi,
 Življenje in nebesa,
 Veselje v večnosti.

5.

Daj, Jezus! oginj sveti,
 Goreče želje v nas,
 Prav vredno te prejeti,
 Ko pride smertni čas.
 De bomo v svetim miru.
 Na pot se vzdignili,
 In v čist'ga serca viru
 V nebesa enkrat šli.

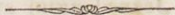
K ite missa est.

1.

Ker smo zdaj mašo sveto
 Spodobno slišali,
 Povz'mimo čast odpéto
 In hvalo z angelci,
 Dopade naj mu djanje
 Opravljen'ga darú,
 Vir gnad bod' to darovanje,
 In dolžna čast Bogú.

2.

Pomóč' deržimo Božje
 Se skoz' in skoz' terdno,
 Le ta naj nam orožje
 Pred vso hudobo bo.
 Brez greha da naj stati
 Pred sodbo zadnji dan;
 Po angelih nas zbrati,
 Na njega desno stran.

Druga sv. maša.

Kirje.

1.

Pred stolam tvoje milosti
 Tvoj verni ljud kleči:
 In tebe, Bog, v ponižnosti
 Svojga serca časti.
 Stor' milost tim, kater' želé
 V solzah oprat' lastne dolgé.
 Odpusti, Oče, grešnikom,
 In skaži se dobrotljiv nam,
 Dobrot — lživ — nam,
 Dobrotljiv skaž' se nam.

2.

Ob dari tvoje smo prišli,
 Kakor zgubljeni sin :
 In kakor ovce smo zašli,
 Zgubili tvoj spomin.
 Al Oče vsiga usmiljenja,
 Na serca polne vžaljenja
 Z dopadajenjem dol poglej,
 In svojo gnado zopet dej,
 In gna — do — dej,
 In gnado zopet dej.

3.

Sej delo vsi smo tvojih rok,
 In tvoja lastna stvar,
 Opri slabost svojih otrok,
 Ti velki Gospodar.
 Za spravo zdaj darujemo,
 Tvojga Sinú zročujemo,
 O Bog, skoz njega sveto kri
 Vse naše grehe nam odmi,
 Vse nam — od — mi,
 Vse grehe nam odmi.

Glorija.

Čast bod' na visokosti
 Bogu na vekomaj.
 In mir po širokosti
 Na zemlji bod' vselej.

V ponižnosti pojemo
 Teb' hvalo trojni Bog!
 Od tebe zgoj prejmemo
 Rešenje iz nadlog.

(dvakrat.)

Evangelij.

Iz Božjih ust se zлива
 Svet' evangelium,
 Na temu dnu počiva
 Keršanski uk in um.
 Modrost nas sama viža,
 Resnica nas uči:
 Kdor se pod njo poniža,
 Ta srečen prav živi.

(dvakrat.)

Kredo.

1.

Gospod, pred tabo s trepetanjem
 Te tvoja verna stvar spozna!
 In verje z živim spoštovanjem,
 V tebe praviga Boga,
 Tud' verje v tvoj'ga ljub'ga Sina,
 Spočet'ga od svetiga Duha,
 Ko Jesova ga korenina
 V diviškim cvetju je svetla. (dvakrat.)

2.

De je prišel iz zgoj ljubezni,
 Ljudi nas spravit, Bog! s tebo,
 De na-se vzal je vsih bolezní,
 Prelil na križu kri svojó.
 De spet je vstal; pekel premagal,
 Na desnim tebi zdaj sedí:
 De nas bo enkrat vse prevagal,
 Sodnik pravični vsih stvari. (dvakrat.)

3.

De sveti Duh nam cerkev víža,
 De bo do konca vedno žnjo:
 De kdor se k njem' v solzah približa,
 Od grehov spet očišen bo:
 Zopet de enkrat bomo vstali;
 Vsih svetih družba sprosi nam,
 De bomo skupej vživali
 Življenje večno z Jezusam. (dvakrat.)

Darovanje.

1.

Tvoj mašnik zdaj daruje,
 Gospod, leté dari,
 Z njim tud tvoj ljud zdihuje,
 In s sercam kvišk puhti.
 V tem kruha je in vinu
 Za grehe naše dar,
 K tvojga Sina spominu
 Je obložen altar. (dvakrat.)

2.

Vzem', Bog, letó darvanje,
 Dobrotljiv' Oče naš!
 Omeči te zdihvanje,
 De nam spet gnado daš.
 Le smert in kri presveta
 Ljubiga Jezusa
 Nam up da, de bo vzeta
 Milostno prošnja ta. (dvakrat.)

Sanktus.

1.

Poj: Sveti, Sveti, Sveti
 Je Bog in naš Gospod,
 Z angeljci pojte: Sveti
 Si ti Bog, Sabaot.
 V nebesih no na zemlji
 Vso hvalo, čast vselej
 Stvari, Bog! svojih jemlji
 Zdaj, no na vekomaj. (dvakrat.)

2.

Veseli vkup pojemo
 Iz serca celiga,
 Živo ga vsi sprejmemo
 Njega svoj'ga Boga,
 Ko nam v imenu pride
 Gospoda našiga,
 Ves svet se k časti snide
 Sinu njegoviga. (dvakrat.)

Po povzdigovanji.

1.

Poglej, naš Oče, z visokosti
 Ves milostljiv na ta altar!
 Ti na-nj postav'mo po dolžnosti
 Zdaj tebi dopadljivi dar:
 Ta dar je sam tvoj Sin edini,
 Iz zgolj ljubezni darovan;
 Za nas prisojen umornini
 Strašno na križu bil zaklan. (dvakrat.)

2.

Slabosti on vse naše nosi,
 De nas pripravi v sveti raj.
 On pri Očetu za nas prosi,
 Deb' z njim živeli vekomaj.
 Naj te ljubezen ta ognjena
 S prošnjami, Jezus, omeči,
 De se ta tvoje smerti cena
 Nad nami nikdar ne zgubi. (dvakrat.)

Agnus Dei.

Poglejte Božje Jagnje,
 Kak toči svojo kri,
 Kako zdaj glavo nagne,
 Kako za nas medli.
 On grehe nam odjeme,
 On nosi vse dolgé,
 Pokrajne cele zemlje
 Po njemu mir dobé. (dvakrat.)

Obhajilo.

Gospod, jest nisim vreden, (dvakrat)
 De tebe bi zavžil,
 Al reci, de bom vreden, (dvakrat)
 In vrednost bom dobil.
 V duhu te prejeti
 Iz serca hrepenim,
 Daj ženin naš presveti, (dvakrat.)
 De milost to dobim.

Pri koncu svete maše.

Zdaj Jagnje smo darvali,
 Ta dar je, Bog, tvoj Sin;
 Mi smo vsi skup spoznali
 Tvojih darov spomin.
 Daj, de bomo prejeli
 Rešenje z grešnih vez,
 In zadnjič nam dodeli
 Svoj blagoslov z nebes. (dvakrat.)

Tretja sv. maša.

Iz pasijona.

(Po stari popravljena.)

1.

Premišljujmo, kristijani,
 Pri svet' maši vsaki čas,
 Kar je v bolečin' neznani
 Naš Gospod terpel za nas,

Ki v ljubezni neizrečeni
 V smert je bil za nas izdan;
 Kaj pri maši vse pomeni,
 Premišljujmo vsaki dan.

2.

Mašnik Božji sveto mašo
 Gre k altarju darovat;
 Jezus za pregreho našo
 V Getsemani gre žalovat.
 Móli in medlí v težavi,
 In kervavi pot poti. —
 To premisli, vernik pravi,
 Se boš jokal tudi ti.

3.

Ko altar zdaj mašnik kušne,
 Mašo brati gre na stran,
 Juda 'z lakomnost' nezdušne
 Jezusa izdat je gnan.
 Zdaj nevsmiljeno zvezali,
 Vlekli ga pred Anata,
 So tožili, zasram'vali
 Jezusa nedolžniga.

4.

Mašnik moli, in po šegi
 Reče: Z vam' naj bo Gospod!
 Peter Jezusa v zadregi
 Zatají, — o žal mu bod'!

Jezus ga pogleda milo,
 Peter spomni se na tó;
 V serce se mu je vžalilo,
 Gre in joka se britkó.

5.

Mašnik zdaj nadalje moli
 List prebere še zvestó;
 Judje Jezusa okoli
 Do sodnikov vodijo:
 Bil k Pilatu ino tudi
 Še k Herodu je peljan,
 V zasramvanji, grenkim trudi
 Za neumniga spoznán.

6.

Mašnik zdaj na drugi strani
 Bere sveti evangelj;
 Jezusa k Pilatu zbrani
 Grejo tožit krivih dél.
 Vé Pilat nedolžnost Njega,
 Pa ga judam le izdá!
 Grešnik! kriv si sam ti tega
 Ker prederzno žališ ga.

7.

Mašnik kelih zdaj odkriva,
 Jezusa pa slačijo;
 Mašnik vina v kelh naliva,
 Z biči Jezusa tepó;

Mašnik zopet kelh pokriva,
 Jezusa pa kronajo;
 Mašnik si roké umiva,
 Delal je Pilat takó.

8.

Mašnik vérníkam naréka:
 „O molite bratje vsi!“
 „Lejte, tukaj vam človeka!“
 K judam pa Pilat velí.
 Méni s tem zagovoriti
 Jim terpéc'ga Jezusa;
 Pa derhal ne jenja vpiti:
 Križaj ga, le križaj ga.

9.

Dalje mašnik tiho moli;
 Jezusa zapljujejo,
 Svet' obraz v prehudi volji
 Mu strašno zdelujejo.
 Mašnik moli: sveto, sveto!
 Prosijo za Baraba;
 Jezusu pa smert okleto,
 In Pilat obsodi Ga.

10.

Mašnik žive priporoča;
 Jezus vleče križ na ram',
 Pert Veronika mu zročá,
 Dá obraz svoj v dar ji sam.

Mašnik moli še brez glasa ;
 Suje Jezusa derhal,
 De prišli bi še do časa
 Na goró mertvaških glav.

11.

Mašnik čez dar kruha, vina
 Križe dela zdaj z roko ;
 Na Kalvarji Boga Sina
 Pa na križ pribijajo.
 Mašnik povzdiguje pravo
 Rešnje presveto Teló ;
 Na Kalvarji blo v višavo
 Ravno to je vzdignjeno.

12.

Mašnik dvigne kelh enako,
 In nam sveto Kri naznan' ;
 Jezus ravno to in tako
 Toči Kri iz svetih rán.
 Mašnik zopet pokrižuje
 Hostijo in sveto Kri ;
 Jezusa vse zasramuje :
 To pregreha naša stri.

13.

Mašnik dalje tiho moli,
 To naj bode ti spomin,
 De premilo s križa doli
 Gleda Mater Božjo Sin.

Mašnik se na persi vdari,
 Molil zdaj za mertve je:
 Jezus, — ved'te mladi, stari!
 Moli za sovražnike.

14.

Mašnik se moléč poniža
 Sedem prošenj zaporéd;
 Jezus je govoril s križa
 Sedem zadnjih še besed.
 Mašnik Hostijo prelomi,
 Jezus Kristus umerjè;
 Človek, več nikar ne dvomi,
 Dal življenje je za vse.

15.

Mašnik kosček Hostje spuša
 V kelih, to pomeni nam,
 De je Jezusova duša
 Šla k očakam pred peklàm.
 Mašnik Jagnje Božje kliče,
 Judje pa spoznavajo:
 „Sin je Božji“, zdaj smo priče!
 Kdo nam greh odpustil bo?

16.

Mašnik se globoko nagne,
 Živiga Bogá časti;
 'z stranske rane Božje Jagnje
 Toči vodo ino kri.

Mašnik vžije prečeseno
 Jezusovo Kri, Telo :
 Spomni se, de položeno
 V grob je sveto truplo blo.

17.

Mašnik kelh izplakne, briše ;
 Glej, z dišavami žené
 Grejo na grobá svetišé,
 Dokler še ni bilo dné.
 Mašnik kelih zagrinjuje,
 Jezus je od smerti vstal,
 Odrešenje oznanuje,
 Ker se jim je prikaz'val.

18.

Mašnik moli še na strani,
 To pomeni naj ti spét :
 Jezus je pri množ'ci vdani
 Dni na svetu štirideset.
 Mašnik zadnjič nas pozdravlja,
 Jezus dvigne se v nebó ;
 Mašnik s križem blagoslavlja,
 Sveti Duh gre na zemljó.

19.

Zadnji evangelj zdaj brani
 Te spominja, verni brat !
 De učenci so poslani
 Po vsim svetu oznan'vat.

Vse narode so učili;
 Kdor bo véval, kerst prejél,
 Njega se Gospod usmili,
 Svojo dušo bo otél.

20.

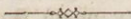
Dar takó se svete maše
 Jezusu godí v spomin,
 Nekervav za grehe naše
 Dar je v novič Božji Sin.
 Vsi zato ga zahvalímo
 Za neskončno milost zdaj;
 Zdaj zvesto mu vsi služímo:
 On plačuje vekomaj!

L. Jeran.

III. ŠMARNIČNE

in druge

Marijne pesmi.

I. Sveta Marija, pomagaj!

Napev Riharjev V.

O Kraljica,
 Pomočnica,
 Mati vernikam!
 V nadlogi
 Smo ubogi!
 Oh pomagaj nam.

Čez valove
 In slapove
 Mirno čolnič vod'!
 Gremo trudno,
 Ino budno
 K teb' na božjo pot.
 O Kraljica! i. t. d.

Zdaj viharji,
 Zdaj požarji
 Nas zadevajo;
 Zdaj vročine,
 Zdaj merzline
 K tlam pritiskajo.

O Kraljica! itd.

Celi rane,
 Nam zavdane;
 Jok sirot usliš'!
 Zapušene,
 Razboljene
 Dobra Mat' obiš'!

O Kraljica! itd.

O slepoti,
 Grešni zmoti,
 K tebi kličemo.
 Spravo sebi
 Mi po tebi
 Najti upamo.

O Kraljica! itd.

Oljka mira
 Naj izvira
 'z tvojiga serca.
 Vsak oblažen,
 Potolažen
 Naj se od tod podá!

O Kraljica! itd.

L. Jeran.

2. Zdihljeji k Marii Devici.

Napev Riharjev V.

Marii Devici,
 Nebeški Kraljici,
 Se čem izročiti,
 Lepo jo prositi,
 De ona premila
 Bo za me prosila.

Koljkokrat že za terdno sim obljubil,
 O presveta moja Mati ti!
 De le Jezusa bom serčno ljubil,
 De le Njemu v vsi vdanosti
 Bom Mu zvesto vselej večno služil;
 Oh, pa ni je stanovitnosti.

Marii Devici, itd.

Ko obljuba komaj je storjena,
 Komaj Tebi se priporočim,
 Že je duša moja zadolžena,
 Ker tak naglo spet se pregrešim;
 In ljubezen zopet pogašena,
 In za Jezusa več ne gorim.

Marii Devici, itd.

O Marija, ljuba Mati moja!
 Lej nevarnost, ki mi tu proti,
 Glej, če mila močna roka Tvoja
 Pred taisto me ne obderži,
 Bo zgubljena vboga duša moja,
 K tebi priti mi mogoče ni. *Jan. Volčič.*

3. „Salve Regina“.

Napev Riharjev V.

Češena bodi, o kraljica,
 Nebes in zemlje Ti Gospa!
 Mogočna, usmiljena Devica,
 Vsa čista in brez madeža!
 Marija k tebi vboge reve,
 Mi zapušeni vpijemo,
 Objokani otroci Eve
 V dolini solz zdihujemo.

Češena bod' presveta Mati,
 O Mati Božje milosti!
 Tako Te smemo imen'vati,
 Ker porodnica Božja si.
 Marija, k Tebi vboge reve itd.

Češeno — naše bod' življenje!
 Življenje počastimo Te,
 Častito Tebi to češenje
 Ko Mater' Jezusovi gre.
 Marija, k Tebi vboge reve itd.

Češena bodi brez števila
 Velikrat naša Ti sladkost!
 Češena pomočnica mila
 In upanje v naši slabost'!
 Marija, k Tebi vboge reve itd.

Oči prijazne v nas oberni,
 O Sladka in Dobrotljiva!
 Prihodnje zlege nam odverni,
 Po smert' pokaž' nam Jezusa!
 Marija, k Tebi itd.

J. Toman.

4. Roženkranska.

Napev Riharjev VI.

Češena cvetlica, Marija češena!

Glej v Te se oziram,

Cvetlice prebiram,

Tri cvetke: slavito,

Kervavo, častito,

Si v serce sadim,

De Tebe častim.

Češena cvetlica, Marija češena!

Češena cvetlica, Marija češena!

Boš vedno slovela.

Boga si spočela,

Ponižno nosila,

Precisto rodila,

Si šla ga dar'vat,

Ga našla svoj sad.

Češena cvetlica, Marija češena!

Češena cvetlica, Marija češena!

Sin v mir naš in spravo

Poti se kervavo,

Vsiga se da zbiti,

In s ternjem oviti,

Križ nese težkó,

Je križan britkó.

Češena cvetlica, Marija češena!

Češena cvetlica, Marija češena!

Častim Te preživo!

Sin vstal je častljivo,

Je v raj šel vse slave,

Poslal Duha sprave,

V nebesa vzal,

Te venčal vesel.

Češena cvetlica, Marija češena!

Češena cvetlica, Marija češena!

Po tebi zdihujem,

Nad grehi žalujem,

De Mati premila

Bi Sina prosila,

De venča me kdaj

S cveticami v raj?

Češena cvetlica, Marija češena.

Marešič.

5. Marija v rajskim vertu.

Napev Riharjev IX.

V vertu tam unkraj sveta
 Rajske cvetke nam cveto,
 Alj ne vidi jih oko!
 Tam svetost svoj dom ima;
 Tam v rokah nevesta sveta
 Sinka ima Boga Očeta,
 Vanj zamaknjena medli!
 Polna svete čistosti,
 Polna Božje milosti;
 Njega volji se zroči,
 In ponižna se skazuje,
 Mu serce in vse daruje.

Glejte Dete presveto
 Materi v naročji spi,
 Serce z njega govori,
 Kako Mater prelepo
 Ljubi, čisla, in blagruje.
 Čast in hvalo ji skazuje,
 Angeljci okrog stojé
 Za veselje ino čast,
 In vživaje rajsko slast,
 Vstreči njemu hrepené,
 Rajske vence mu pletejo,
 Rajske pesmi mu pojejo.

E. Tomšič.

6. Mati si moja — Marija.

Napev Riharjev IX.

Mati si moja, Devica Marija!
 Zate, cvetlica, serce mi gorí;
 Mati moja mi ostani,
 V svoj' ljubezni me ohrani.
 Slavo če Tvojo tud' pekel spodbija,
 Duša Te moja nebeško časti:
 Mati si moja.

Kaj bi brez Tebe blo, zvezdica mila?
 Kje bi vtolažil si svete želje?
 Ti Marija si bogata,
 Ti si mati moja zlata.
 Ti si za mene Boga porodila;
 V Bogu in v Tebi miruje sercé:
 Mati si moja!

Solnčni obraz če Ti v mene oberneš,
 Milo pogleda me Tvoje okó.
 Sladka si o mati moja!
 Blagodušna milost Tvoja.
 Vse, vse bridkosti od mene odverneš.
 Bog mi je mili, pri sercu sladkó:
 Mati si moja!

Angelci Božji Ti pevajo slavo,
Ljudstva časte Te ponižno z menoj.

Saj si mati, ljuba, sveta,
In za blagor vsih uneta!

Še mi pomagaj v nebeško širjavo,
Večno Boga tam častiti s Teboj:

Mati si moja!

Marešič.

7. Čast Marije Device.

Napev Riharjev IX.

O sveta Devica!
Lej, večna je čast,
Mogočna Kraljica!
Lej, večna oblast,
K'jo Bog Ti je dal,
Od kar Te je zbral
Za mater Sinú — nas
Rešit težav.

Še preden je stavil
V tečaje zemljo.
Še preden je vgradil
Studencov mejo,
In solnce svitlo
Na nebu ni blo,
Ime je že Tvoje
Zvoljeno blo,

Še preden migljale
 So zvezde svetlé,
 Na nebu kazale
 Neznane cesté,
 Po katerih, ko kdaj,
 Leskečejo zdaj:
 Si bila že v Njemu
 Od vekomaj.

In preden cvetlice
 Imele so rast,
 In pred ko so tice
 Zapele Mu čast;
 In pred ko spozna
 Ga angel Boga,
 Je bival le Bog
 In bila si Ti!
 O sveta Devica, itd.

Janez Volčič.

8. Dar Marii.

Napev Riharjev IX.

S cveticami
 Te venčamo,
 In z limbarji
 Te kinčamo;

Naj krog neba
 Bo vsih blišav
 In zrak svetá
 Polno dišav;
 Naj solnčni žar
 In celi svet
 Bo Tebi v dar,
 O rajski cvet!
 Pred Tvoj obraz
 Pokleknemo,
 (Usliši nas
 Te prosimo!) dvakrat.

Iz sere puhti
 Molitev gor,
 Naj k Teb' doni
 Tud' petja zbor,
 Naj kviško gré
 Naš jek globok,
 In vse željé
 Na kraj visok,
 Kjer Mati tam
 V časti sedi,
 In grešnikom
 Pomoč deli;
 Marija Ti!
 Pomagaj nam,
 (De b' skupaj bli
 Kdaj z Jezusam) dvakrat.

E. Tomšič.

9. Perva šmarnica.

Napev Riharjev X.

Marija, vir si nam veselja;
Zakaj bi serčno Ti ne peli,
Častiti prav ne hrepeneli,
Ko peti nas navdaja želja?

Marija Ti si ljubeznjiva;
Zakaj bi Tebe ne ljubili,
Sladkosti Tvojih bi ne pili,
Obraz ko Tvoj se nam odkriva?

Marija, Ti si sladko mila;
Zakaj bi k Tebi ne hiteli,
Pomoči Tvoje ne želeli,
Ko tare nas življenja sila?

Marija, Ti si nam Danica;
Le kam oči bi obračali,
Življenja čolnič kam peljali,
Ko svetna krije nas tamnica?

Marija Ti nebeške vrata;
Zakaj bi Tebe ne prosili,
De enkrat bi nam v smertni sili
Sijala Tvoja zarja zlata?

A. Praprotnik.

10. Marija ljuba Mati.

Napev Riharjev X.

O Marija, naša mati,
 Tebe ljubi celi svet;
 Vse želi Ti čast dajati,
 Kar živi in zna vmet'.
 Angeli v nebeški službi
 Pozdrav Tebi pojejo,
 In svetniki v Tvoji družbi
 Vekomaj veseli so.

Zvezde mično se verstijo,
 Spleta venc Ti njih tečaj,
 Svitlo slavo Ti množijo;
 Zemlja ti je podnožaj,
 Solnce mesec v Tebe zreta,
 V Te obrača ju nebo,
 Tebi streči poželeta,
 In služiti Ti zvesto.

Tu na zemlji rož'ce lepe,
 Se ozirajo v meglé,
 Nas ljudi od grehov slepe
 Zavračujejo na Té.
 O ti hladno serce moje!
 Kaj te vklepa, moti mar,
 De ne ljubiš mater svoje —
 Bolj ko vso minljivo stvar?

Oh raztergaj vse vezala,
 Serčno zemlje prah otres'!
 Duša moja, boš li spala?
 Vstani, vstani že zares!
 Sproži, kar te v dušo gine,
 Vzdigni no zaženi glas,
 Ko zvonovi z bele line
 Poj Mariji vsaki čas!

Fr. Šrol.

II. Marija Danica.

Napev Riharjev X.

Marija bod' češena!
 Ti juterna Danica,
 Enaka ni nobena;
 Nebeška si kraljica,
 Pred solncam siješ z Jezusam,
 Vsa mila grešnikam:
 Naj k tebi pribežijo,
 De milost zadobijo!

Je Eva prva mati
 Nezvesta zlo grešila,
 Si hotla Ti postati
 Nam druga Mati mila.
 Ti kači sterla si glavo,
 Odperla nam nebo;
 Si Jezusa rodila,
 Po njem nas razsvetlila,

Pobožnim bod' Danica,
 O, pravo pot jim kaži,
 V skušnjavah pomočnica,
 V nadlogah jih tolaži;
 Pridob' kristjansko jim serčnost,
 Jih pravo uč' modrost,
 Razsvetli pot resnice,
 Podoba Ti pravice.

Bod' grešnikom Danica,
 Ubozih srot se usmili,
 Bod' mila jim prošnjica,
 Pomagaj v dušni sili,
 Ko se poboljšati želé,
 In k Tebi pribeže;
 De bojo Te hvalili
 In Jezusa ljubili.

Spokornim bod' Danica,
 Podpiraj jih v slabosti,
 O Božja porodnica!
 Tolaži jih v britkosti;
 De v greh se ne povernejo
 In ne omagajo:
 V vsim dobrim močne stori,
 Poterdi jih v pokori!

Vsim vernim bod' Danica,
 Razsvetli dušno t'moto,
 Mogočna Ti Devica!
 Obvar', pred greham, zmoto!

Le pot pravice vodi nas,
 Pomagaj zadnji čas.
 V nebesa nas pripelji,
 Na večno razveseli!

Burja.

12. Marija uzor lepote.

Napev Riharjev X.

Lepa res je luč danice
 Na modrini nébesa,
 Ko z blišečim svojim svitam
 Med sestrice priveslja.
 Mila lune je svitloba,
 Ko poljubi jo nebo,
 Da pobeli s čistim sjanjem
 Tonujočo v san zemljó.

Veličaven in mogočen
 Dneva kralja je obraz,
 Ko se izza gor vzdigava
 In poljublja zore pas;
 Lepši, lepši pa Marija,
 Mati je Gospodova,
 Nadi vse, kar nas obdaja
 V lepim svetu lepiga.

Od danice, lune, solnca
 Jasniši je nje okó; —
 Jutranjo, večerno zarjo
 Ona premeni v temo.

O, z nečimur se ne more
 Nje lepota ličiti,
 Ona sama uзор edini
 Vsih uzorov nam žari.

S—n.

13. Pervi dar pomladi.

Napev Riharjev XI.

Z vijolic duhtečih,
 Se sladko smeječih
 Šopèk sim nabral.
 Jih roka povija
 Za Tebe Marija,
 De k godu Ti danes
 V spomin jih bom dal.
 Al češ za vezilo
 Ta venc v vošilo,
 Prečista Gospa?
 Ljubezen nabrala,
 Ljubezen zvezala
 Je sama edina
 Ga moj'ga serca.

Tak smem Ti verjeti,
 Češ venček sprejeti

Kraljica nebes!
 Ozerla z visosti
 Iz Božje svetlosti
 Se bodeš na mene,
 Marija zares?
 Oh ná jo — ná kito,
 Z ljubeznijo zvito,
 Ná celo sercé!
 Le zate bo bilo,
 Le Tebe slavilo,
 Le Tebi bo pelo
 Do zadnjiga dné!

J. Virk.

14. Slava Marii.

Napev Riharjev XI.

Naj Ti zvijem, Mati mila!
 Venček cvetja majnika,
 Naj razlijem Ti čutila,
 O Devica sladka vsa!
 Teb' naj dije cvetje maja,
 V Tvojo slavo naj cvetè,
 Vse naj lepi čas obhaja,
 Tvoja čast naznanja vse.
 Vse stvari naj Te častijo,
 Mati, spomladanski čas,
 Mile ptice žvergolijo
 Tvojo slavo naj na glas!

Vsi studenci, vsi potoki,
 Vse doline vse goré,
 Zelenine vse po loki
 Naj v češenji združ'jo se!

Orgle, glasno zabučite,
 Glas povzdignite z menoj;
 Vsi jeziki Njo častite,
 Vse, kar zna, glasno zapoj:
 Slava Tebi, o Devica,
 Večna slava naj Ti bo;
 Tvojo slavo naj, Kraljica!
 Žene zemlja in nebó!

Kort Kaliger.

15. Slava Marii, prečisti Devici.

Napev Riharjev XI.

Slava Marii, prečisti Devici!
 Slavo ji pojmo veselo vsi!
 Slava v nebesih mogočni Kraljici,
 Slava po zemlji naj glasno doni!
 Angelski kori Marijo slavite,
 Slavo ji pojte iz cele moči!
 Slavo vse trume svetnikov ženite!
 V celih nebesih naj slava doni!

Slavo ji pojte nedolžne device!

Slava nji, ki je Devica devic!

Slavo ji pojte mladenčev dušice!

Nji, ki je varhinja vaših dušic;

Slavo ji pojte vi starčiki sivi!

Ki je varvala vas mnogih nadlog,

B'la pomočnica vam vselej je v sili,

Je spremenila v veselje vaš jok.

Pevci pobožni, o vsi zaženimo,

Kdor le premore, naj vzdigne svoj glas;

Združeni v petji Marijo častimo,

„Slava“ zapojmo Marii na glas:

Slava, Marija, o Mati premila!

Slava naj Tebi na večno doni!

D'vica ti Jezusa si nam rodila;

Slava zato naj se Tebi glasi!

Janez.

16. Sladko ime Marija.

Napev Riharjev XI.

Sladko, sladko ime,

Marija! tvoje je:

Zvezda zgodnja si Marija,

Si danica presvetla!

Če temote duh me zvija,

Svetla si mi lučica;

O sveti, sveti mi,

Danica svetla ti!

Sladko, sladko ime,
 Marija! tvoje je:
 Si prečudna mila Mati,
 Milo Tvoje je sercé,
 Češ pomoč otrokam dati,
 Zbrisať grenke vse solzé;
 Marija ti Povsod
 Mi mila Mati bod'!

Sladko, sladko ime,
 Marija! tvoje je.
 Vsa nedolžna d'vic Devica,
 Čista, modra, sveta si,
 Neomadežna cvetlica,
 Skrivna roža čistosti:
 Devica čisti me,
 Marija! prosim Te!

Sladko, sladko ime,
 Marija! Tvoje je.
 Ti Marija si Kraljica
 Vsega, zemlje in nebes,
 Vselej močna pomočnica,
 Kdor zaupa v tebe res:
 Me vidiš v britki sil' —
 Marija! smil' se smil'!

Sladko, sladko ime,
 Marija! Tvoje je!

Rajske, si Marija, vrata,
 Skrinja sprave in miru;
 O Marija, hiša zlata,
 Hiša Božjiga Sinú:
 Pripelj' me v zlati kraj —
 Marija! v sveti raj! —

Marešič.

17. Marii.

Napev Riharjev XII.

Marija, mati ljubljena!
 O bod' češena Ti!
 Rodila si nam Jezusa,
 Zato Te vse časti!
 Mi svoje serca Ti damo
 In upno k Tebi kličemo:
 Marija pros' za nas! (dvakrat.)

Marija, sladko Ti imé!
 Kristjanam močni var;
 Ti zdraviš žalostno sercé,
 Nam siješ upni žar.
 Zatoraj ne prenehamo,
 In vedno k Tebi kličemo:
 Marija pros' za nas! (dvakrat.)

A. Praprotnik.

18. K Marijnimu presv. sercu.

Napev Riharjev XII.

O Marija, naša ljuba Mati!
Sprejmi v milostno sercé,
Verne vse skup, ki jih Tvoje množ'ce
Tebi dans priporočé.

O Marija, o Marija!
Ti imaš milostno Sercé,
K tebi, k tebi kopernijo
Naše misli in želje.

Vse duhovne, o Marija mati!
Sprejmi v milostno Sercé;
Naše duše vedno jih težijo
Naši grehi jih skerbé.

O Marija, o Marija!
Ti imaš milostno sercé:
Sproś, naj Bog duhovnam vsliši
Njih molitve in prošnje.

Naše starše, o Marija Mati!
Sprejmi v milostno Sercé,
Ti jim vračaj, Ti obilno plačaj,
Noč in dan za nas skerbé.

O Marija, o Marija!
Ti imaš materno sercé,
Vsi smo Tvoji sini, hčere,
Naše serca Te željé.

Vse nedolžne, o Marija Mati
 Sprejmi v milostno sercé,
 Varuj, varuj, varuj njih nedolžnost,
 Varuj, de je ne zgubé.

O Marija, o Marija!
 Ti deviško imaš sercé:
 Vsi želimo Tvoji biti —
 Tvoji bratje in sestre.

Otročiče, o Marija Mati!
 Sprejmi v milostno sercé,
 Teb' nezvest noben nobeden biti
 Vekomaj nikolj ne smé.

O Marija, o Marija!
 Otročiško imaš sercé;
 Otročiči tvoj' 'čmo biti:
 To je, to je ljubo imé.

Jeran.

19. Marija naša pomočnica.

Napev Riharjev XII.

Ti, ki nad trume nebeške vse
 Bližnja pred Jezusam znajdeš se!
 Ti mati Gospodova, naša pomoč!
 Razjasni nam uma in pameti noč.
 Prosi Marija, prosi za nas
 Zdaj in posebno na zadnji čas!

Duše, ki v grešnih vezéh tičé,
 K Tebi skesane vse pribežé;
 Prot Tebi obračajo solzne oči,
 O mati premila, usmil se' jih 'Ti!
 Prosi Marija i. t. d.

Duše terpinčene od britkost
 K Tebi zdihujejo za serčnost;
 Izroči, Marija jih ljub'mu Bogú
 Zadobi pomoč jim od svoj'ga Sinú!
 Prosi Marija i. t. d.

Ljuba nedolžnost tud' kliče v Té
 Deb' si privarvala čisto sercé,
 Se v Tebe ozira z doline solzá,
 Zaupanje terdno do Tebe ima.
 Prosi Marija i. t. d.

Bog Ti veliko je dal oblast,
 Torej, Marija! Ti gre vsa čast;
 Podpiraj nas s svojo mogočno prošnjó,
 De srečno vsi pridemo k Tebi v nebó!
 Prosi Marija i. t. d.

P.

20. Zaupnost k Marii.

Napev Riharjev XII.

Ko leto se zbudi novó,
 In rožice se razevetó,

Ko pesmi ptičev se glase,
 Mi nekam sili koj serce :
 K podobi mili upno grem,
 Mariji hvalo čast dajem.

Ko zarja zjutraj rumeni
 In beli dan se nam rodi,
 In preden delat grem terdó,
 Me nekam želje že ženó :
 K podobi mili upno grem
 Mariji hvalo, čast dajem.

Ko solnce nam za goro gre,
 Število zvezdic se užge,
 In preden truden zamižim,
 Še nekaj v sercu prav želim:
 K podobi mili upno grem,
 Mariji hvalo, čast dajem.

Ko svet me tare, zapusti,
 In sreče za-me tukaj ni,
 Ko bliža se mi zadnja pot,
 Obernem k viru se dobrot:
 V podobo milo upno zrem,
 Mariji hvalo, čast dajem!

A. Praprotnik.

21. Od presvetiga serca M. D.

Napev Riharjev XIII.

Marija, glej zročimo
 Ti serca v roke Tvoje,
 Daj serce nam Ti svoje,
 Devica čista vsa!
 Daj serce kakor Tvoje,
 Ko čist plemen goreče,
 Ko lilija cveteče,
 Leskeče vekoma.
 Daj serce nam Ti svoje,
 Devica čista vsa!

Daj serce za vesele
 Vedró, ko jutro krasno;
 Za tožne milo jasno,
 Ko zgodnja zarija.
 Daj serce krotko, spravno,
 Ki vest krivic mu mine,
 Ko v zraku dim pozgine,
 Al kamen v dnu morja.
 Daj serce nam i. t. d.

Daj serce upa polno,
 Ko ga tepó britkosti,
 In ko rosé sladkosti,
 Hvaležno do Boga.
 Daj serce terdno, križa

Oklenjeno v življenji,
De vzdigne se v vstajenji
Do raja večniga.

Daj serce nam i. t. d.

Hicinger.

22. Češena bod' Marija.

Napev Riharjev XIII.

Češena bod' Marija!
Mi revni grešniki,
Ki k Tebi zdaj bežimo,
V nadlogah groznih vsi,
Le k Tebi prihitimo:
O Marija pros' za nas!
Zdaj ino na zadoji čas!

Ti polna gnade Božje,
Gospod je sam s Teboj!
Usmil' se nas, o D'vica!
Dodel' zaslužek svoj
Tud' nam, o pomočnica,
O Marija pros' za nas
Zdaj ino na zadnji čas!

O žegnana Devica,
Med vsim' ženami Ti,
Le enkrat, pros'mo srote,
Na nas se mil' ozri!
Odverni časov zmote!
O Marija pros' za nas
Zdaj ino na zadnji čas!

In žegnan sad telesa
 Je Tvojga: Jezus Bog!
 Zatorej pomočnica,
 O reši nas nadlog!
 O reši, reši D'vica!
 O Marija pros' za nas
 Zdaj ino na zadnji čas! *J. Volčič.*

23. Pozdrav Mariji Devici.

Napev Riharjev XIII.

Devica počešena,
 V začetku posvečena,
 Marija zdrava Ti!
 So serca za te vnete,
 Zakaj ljubezni svete
 Presladka mati si. (dvakrat).

O Mati milostljiva,
 V naročji ti počiva
 Tvoj Jezus, mil zares;
 Sladko v nas pogleduje,
 Vse serca zveseljuje,
 Nam ta pogled z nebes. (dvakrat).

Naj dajo Tvoje roke
 Svet' raj za nas otroke,
 De homo z Jezusam;
 Oh, res bi ga dobili,
 Naj čistih serec bi bili,
 Enako s Kristusam. (dvakrat).

Pobožne k sebi kliče,
 Ko svoje otročiče,
 Tvoj Sin po tebi vse;
 Kar on uči, slušajte!
 Kar kaže, spolnovajte!
 To glas Tvoj, Mati, je.

Svet' nauk spolnovati
 Željni smo, Božja Mati,
 Ah mila bodi nam!
 Ko bode nam umreti,
 O daj nas Ti sprejeti,
 Peljati k Sinu tam.

Hicinger.

24. K Mariji pomočnici.

Napev Riharjev XIII.

O Marija, ti pomagaj nam!
 Te pozdravljamo, Devica,
 Se Ti vklanjšamo Kraljica:
 (Marija! Marija!
 Le Ti pomagaj nam!) (dvakrat.)

O Marija, Ti pomagaj nam!
 Kadar moramo umreti,
 Ti nam milost daj prejeti:
 Marija i. t. d.

O Marija, Ti pomagaj nam!
 Kadar že oči medlijo,
 Usta več ne govorijo:
 Marija! i. t. d.

O Marija, ti pomagaj nam!
 Kadar duša gre 'z telesa,
 Nas britkost in strah pretresa:
 Marija! i. t. d.

O Marija, Ti pomagaj nam!
 Tukaj nam pomoč dodeli,
 De tam bomo kdaj veseli:
 Marija! i. t. d. *Hicinger.*

25. Lepota Marije Device I.

Napev Riharjev XIV.

O Devica,
 Zvezd Kraljica,
 O Marija, rajski cvet!
 Te lepote,
 Te čistote,
 Kakor Tvoja, nima svet.

Lilja bela,
 Ni cvetela,
 Tak brez madeža, kot Ti;
 Roža draga,
 Te ne zmaga,
 Naj kraljev jo vert rodi.

Luna mila
 Je uklonila
 Se globoko pred Teboj ;
 Zvezde svetle,
 So se spletle
 Zgoraj v zlati venec Tvoj.
 Svet mi mrakne,
 Ko zamakne
 V Té se serce in oko ;
 Tebe Dvico
 Si kraljico
 Zvolim, naj Ti blago bo.

Hicinger.

26. Lepota Marije Device II.

Napev Riharjev XIV.

Zapojte jeziki
 Vse zemlje sladko,
 Vsi Božji svetniki
 In celo nebo :
 O lepa Marija !
 Vsa lepa si res,
 Lepot lepotija
 Si lepih nebes.
 Na sijonski gori
 Se vtrinjaš svitló,
 Vsi angelski kori
 Ti slavo pojó :

Od Tebe, Devica!
 Ni lepši stvari,
 Za Bogam kraljica
 Nar lepši si Ti!

J. Virk.

27. Marija moja pomoč.

Napev Riharjev XIV. in XX.

Se vihar skušnjav mi v sercu vname,
 Grešno poželenje oživi,
 Dušni mir veselje sladko vzame,
 Duh otožni v vojski že slabi:
 Berž k Mariji pribežim,
 In pri nji pomoč dobim.

Me storjeni greh zlo obtežuje,
 Vest serdita oostro me svari,
 Satan pa le zvito zapeljuje,
 Grehe zamolčati me slepi:
 Berž k Mariji i. t. d.

Oh, za greh se moram pokoriti,
 Saj pravica Božja tirja to!
 V dobrim vedno stanoviten biti,
 Duh voljan je, slabo pa meso:
 Berž k Mariji i. t. d.

Je nesreča huda me zadela,
 Več' del' premoženja je ob tla;
 Smert nemila moje ljube vzela,
 Nimam več prijatla zvestiga:
 Berž k Mariji i. t. d.

Burja.

28. Marija Kraljica angelska.

Napev Riharjev XV. in XVIII.

Pojemo Ti 'z serca veseliga,
 Marija, Kraljica Verhangelska!
 Na zemlji Ti angeli stregli so,
 V nebesih Ti angeli služijo,
 Češena si 'z serca veseliga,
 Marija Kraljica Verhangelska!

Marija, pozdravil je angel te,
 Devico nar srečniši zemlje vse,
 Nevesta nebeška, prečista Ti,
 In polna Gospodove milosti!
 Poglej v nas iz serca premiliga,
 Marija Kraljica Verhangelska!

Marija, na strune je hvalo pel
 Ti angelov zvoljenih zbor vesel,
 Ko detice Božje in Kralj nebes
 V naročji bilo Ti je ubožno res.
 Le pojmo iz serca vnetiga:
 Marija, Kraljica Verhangelska!

Si stala napolnjena bolečin
 Pri grobu, kjer položen bil je Sin;
 Pa angel pristopil je razsvetljen,
 Pokazal Sinú, ki je oživljen.
 Do Sina nas pelji preljubiga,
 Marija, Kraljica Verhangelska!

In kadar poklical Te je Gospod,
 In mirno ločila si se od tod;
 Prišel je tu angelov svetli zbor,
 In nesel s častjo Te je k Bogu gor.
 In pel Ti je z duha vnetiga,
 Marija Kraljica Verhangelska!

Marija, med angele vdruži nas,
 Ki zbrani krog Tebe so vsaki čas;
 Marija, Ti Mati vse milosti,
 Med angele rajske nas pelji Ti,
 Te hvalit iz serca veseliga,
 Marija, Kraljica Verhangelska!

Hicinger.

29. Vnebovzetje Marije Device.

Napev Riharjev XV.

Lepo se juterna zarja zlati,
 Lepo se solnce rumeno svetli,
 Al še vse lepši se sedež bliši,
 Kjer zdaj Marija Kraljica sedi.

V raju kraljuje zdaj mati čez nas,
 Prosi Boga za otroke na glas;
 Usmiljenje sije z Marijnih oči,
 Serce ljubezni do nas se topi.

Kaj bi še treslo se revno serce,
 Kaj bi oko še točilo solze?
 Saj je Marija vsa polna dobrot,
 Usmiljena Mati vsih revnih sirot.
 Tudi očetje in matere ve,
 Le ne tožite čez križe svoje!
 K roži Marii tecite tud vi,
 Ona vam križe polajšat' želi.

J. Virk.

30. Marija Mati svete ljubezni.

Napev Riharjev XVI.

Ljubezni svete Mati mila,
 Marija! kdaj me boš zvolila
 V število zvoljenih sinov.
 Kdaj Zarija! boš svetit' jela,
 In vse serce mi zase vnela,
 O kdaj me bo Tvoj žar došel. (dvakrat.)

Na kar oprem se, že razpada,
 So upi prazni, zgine nada:

Ljubezen Tvoja le da moč.
 O blagi mir, ki Ti ga dajaš,
 In serca revnih z njim napajaš:
 Le Tvoja nam ga da pomoč. (dvakrat.)

Z udanim srcem se ponižam,
 Ljubezni Tvoji se približam;
 Podpiraj, Mati, slabiga!
 O daj mi solz, de za Te jokam,
 Prištej me zvoljenim otrokam,
 Pokaž' mi pot do Jezusa.

Bonač.

31. Marija majnikova Kraljica.

Napev Riharjev XVI.

Pozdravlja majnik, Te nebes Kraljica!
 Nar lepši vence Tebi v čast daruje,
 In v njem vse slavo Tvojo povikšuje,
 Marija, sveta Božja porodnica!
 O blagoslovi, zgodnja Ti danica!
 Ljud verni, ki se Ti priporočuje
 In prošnje svoje milo izročuje,
 Usmili nas se vsih, devic Devica!
 Kak sladke so in blažene čutila,
 S katerimi napolniš mi, premila!
 Serce o šmarnicah v cvetečim maji:
 Kako še le je gori v večni sreči;
 Pomagaj toraj, blaga mi doseči,
 De gledal Tvoj obraz bom v svetim raji.

Bonač.

32. Slovez Marije Device.

Napev Riharjev XVI.

Bodi slava, o Devica,
 Tebi, hiša Večniga,
 Ki si naša pomočnica,
 Ki nam bodeš, si bila.
 Ti brez madeža rojena
 Bila zavolj Sina si,
 In od Sina posvečena,
 Ko te svet še vidil ni.

Vrata Ti nebes odpiraš,
 Zvezda hiše Jakopa!
 Z okam maternim oziraš
 K nam v dolino se solzá,
 Ti si kneginja nebesna,
 V sredi svojih ljubljencov,
 Ki obdaja breztelesna
 Truma te nebeščanov.

Zopernikam tvoje obličje
 Našim groza je in strah,
 Tvoje ime jim Božji bič je,
 Vsak pred njim trepeče plah.
 Toraj, zemlje glas, v čezječni
 Svet zadoni, da se bo
 Čul Marije slovez večni
 Po svetovih vsih v nebo.

S—n.

33. Marii.

Napev Riharjev XVII.

K Tebi, Dvica ljubeznjiva,
 Zaupljivo pribežim,
 Dela vse in upe svoje
 V tvoje varstvo izročim.
 Vem, ne boš me zapustila,
 Moja Mati serčno mila!
 Ti stopinje moje vodi,
 Varuj vsiga hudiga,
 V Božji milosti ohrani
 In razcvetaj mi Duha.
 Če si z mano, ljuba Mati,
 Ni se treba nič mi bati.

Ko nesreča me preganja,
 V svoje krilo me zakrij;
 In če žalost me vtopuje,
 Ti veselje v serce lij;
 Ti preljuba, o Devica,
 Si gotova pomočnica!
 Še enkrat Tebi serce svoje
 Zaupljivo izročim,
 De boš Mati mi ostala,
 V sladkim upanju živim.
 Vem, ne boš me zapustila,
 Moja Mati serčno mila.

Praprotnik.

34. Marija Vertnarica.

Napev Riharjev XVII.

Vertic zali svet'ga raja
 Je s cveticami nasjan,
 Vir vse gnade ga napaja,
 Z zlatim plotam je obdan;
 In na vertu vertnarica
 V venček plete rožice,
 Vertnarica je Devica:
 Vert Marijno serce je. (dvakrat.)

Bod' češena Vertnarica,
 O Marija rožni cvet!
 Ti vsa lepa si cvetlica,
 Take nima celi svet;
 In prelepo serce Tvoje,
 Z rajskim cvetjem venčan vert,
 Bodi pribežaljše moje, ■
 Stoj vsim grešnikom odpert. (dvakr.)

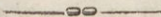
Biser Ti žareče lije
 Okrog senca solnčni svit;
 Lepši pa ko solnce sije
 Materne ljubezni škit;
 V žarnim plemenu goreče
 Vtrinja Tvoje se serce,
 V žarji zlati se leskeče,
 O Marija! Tvoje ime. (dvakrat.)

Venec zalih rožic vije
 Se krog serca žarniga,
 Vender lepši od Marije
 Ni nobena rožica ;
 In iz ran sedmerih teče
 Potok Božje milosti,
 Venc in rožice cveteče
 Z roso biserno poji.

V sercu sladko je počival
 Stvarnik večni, Božji Sin,
 In cvetlice je oblival,
 Spletel venec mi v spomin.
 Rad bom šel na vertic srečen
 Rože čednosti si brát,
 De Ti spletam venec večen
 V Tvojo slavo, ljuba Mat'.

O Marija, Vertnarica!
 Kliči mene v vertic Svoj
 Bodi moja pomočnica,
 Vselej mi na strani stoj!
 In ob uri grenke smerti
 Tebi Mati se zročim,
 Naj Te sopet v Božjim verti
 Vertnarico počastim.

J. Virk.

35. Zdihljeji k Marii.

Napev Riharjev XVIII.

O Marija v zarji zlati,
 Hiti, hiti pomagati!
 Oh smo revni, smo grešili,
 Nismo vredni, deb' prosili,
 Vender mati usmil' se nas. (dvakrat.)

Ko si še na zemlji bila,
 Si nam Mati obljubila,
 Če te bomo kaj prosili,
 Bomo od tebe vse dobili:
 Ljuba mati, usmil' se nas! (dvakrat.)

Koljke si Ti že dobrote
 Razdelila med sirote!
 Tistiga, ki smo žalili,
 Prosil je obraz Tvoj mili,
 De bi ne pogubil nas. (dvakrat.)

Vsmiljena si, dobrodelna,
 Tega grešnikom le željna,
 De bi vsi se spreobrnili,
 Samiga Boga ljubili —
 To, le to želiš od nas.

J. Tomšič.

36. V slavo Marije majnikove.

Napev Riharjev XVIII.

Romar pritekkel sim k Tebi, o Mati!
 Roža Marija! pred zlati Tvoj tron,
 S čiste ljubezni sim želel nabrati
 Zalih cvetlic Ti v hvaležni poklon;
 Vzemi Marija! ljubezni cvetlice,
 Zvezane v šopek in venček lepo;
 Venček ovil bom krog Tvoje glavice,
 Šopek položil bom Tebi v roko.

Perva cvetlica: rumena pšenica,
 Lepše se vtrinja ko čisto zlato,
 Jezus Tvoj Sin, o Marija Devica!
 Njo je spremenil v svoje Telo.
 Druga pa tertice vinske je cvetje,
 Vince 'z nje teče za Jezusa Kri,
 Tebi, Marija, o moje zavetje!
 Serce v darilo jo dati želi.

Tretja cvetlica je roža slopeča,
 Lepši je v celim stvarjenju več ni,
 Ta ni nobena cvetlica dišeča,
 Ta si, o roža Marija, le Ti!
 Ino četrta je solnčnica zlata,
 Zmeram za solncam obrača se le,
 Tudi té nima ne polje, ne trata,
 Ta le, Marija, je Tvoje serce.

Enih cvetlic Ti še moram nabrati :
 Šmarnice bele, cvetlice so té ;
 Šmarnice svete so Tebi, o Mati !
 Vanje je vpisano Tvoje imé.
 S trakam ljubezni čem venček zaplesti,
 In ga oviti krog Tvoje glavé,
 Ž njim pa še svoje serce Ti primesti, —
 Šopek zvestobe čem dati v roke.

Vzemi Marija, o ljubljena Mati !
 Venček in šopek in serce mojo ;
 Z čiste ljubezni vse hočem Ti dati,
 De Te imel bom za Mater svojo.
 Grešnik spoznam se, de nisim Te vreden ;
 Za Te Marija ! preslab je moj dar ;
 Vender, ker veš, de sim Tebe potreben,
 Me ne zaverzi, o Mati ! nikdar.

Zdaj pa pokleknem na grešne koléna,
 Roža Marija ! pred Tvoje noge,
 Zgrevan zdihujem : o Mati česena,
 Usmili otroka se, prosi za mé !
 Sej Ti obljubim, Te večno ljubiti ;
 Toraj me ljubi Marija, tud' Ti !
 Enkrat mi daj, Te v nebesih častiti,
 Tam, ki na veke Ti slava doni !

J. Virk.

37. Marijo hvalite.

(Iz laškiga.)

Napev Riharjev XIX.

Marijo hvalite
 Vsi verni jeziki,
 Na nebu svetniki
 Ji hvalo glasíte!
 Hvalite Marijo,
 Hvalite, hvalite;
 Hvalite Marijo,
 Hvalite! (Ponavlj.)

Marija cvetlica,
 Si lil'ja prebela,
 Vse serca si vnela
 K' si Božja Rodnica.
 Hvalite i. t. d.

Uklanja na nebi,
 Marija predraga!
 Luč lunina blaga
 In solnce se Tebi.
 Hvalite i. t. d.

Ti sebi v slavo
 Zastarani kači
 In njeni zvijači
 Zaterla si glavo.
 Hvalite i. t. d.

Ti Dvica prečista
 Preblago rodila
 In milo hranila
 Si nam Jezu-Krista.
 Hvalite i. t. d.

Kralj, o Češena!
 Ki v angelskih glasih
 V vsih krajih in časih,
 Si péta, blagrêna.
 Hvalite i. t. d.

Nebo Ti je dalo
 Vsih milost dražčice,
 Pletejo zvezdice
 Ti krono prezalo.
 Hvalite i. t. d.

O Božija Mati,
 O rožica skrivna,
 Svet' raj, Milostivna!
 Nam sprosi vživati.
 Hvalite i. t. d.

Jeran.

38. Marii naši Materi.

Napev Riharjev XIX.

Marija! pri Teb' bi rad bil,
 Ko večna modrost Te zvolila,
 Za mater presvet'ga Boga,
 Je angela k Tebi poslala,
 Oznanit veselje sveta;
 V ponižnosti si privolila,
 Kar angel nebeški pové,
 Se dekla Gospoda imenvala,
 In vender ni vikši od Té.

(O takrat pri Teb' bi rad bil,
 De Tebe bi serčno častil.) dvakrat.

Marija! pri Teb' bi rad bil,
 Ko v jaslice si položila,
 Zveličarja cel'ga sveta,
 Te angelov truma vesela,
 Kraljico nebeško spozna;
 Ko modre tri zvezda premila,
 Do Tebe, Marija, pelja,
 Je slava v višavi donela,
 K' je rojen Zveličar sveta.

(O takrat pri Teb' bi rad bil,
 De Tebe bi serčno častil.) dvakrat.

Marija! pri Teb' bi rad bil,
 Tud takrat, o Mati premila!
 Ko Jezus je ves zapušen,
 Pa s ternjevo krono na glavi,
 In s križem je bil obložen,
 Si ga na Kalvarjo spremila,
 Je meč Ti prebodel serce;
 Ko visel na križu v višavi,
 Je terpel za moje dolgove.

(Tud takrat pri Teb' bi rad bil,
 De Tebe bi serčno častil.) dvakrat.

Marija! pri Teb' bi rad bil,
 Le tam, kjer zdaj srečna prebivaš;
 Kjer angeli sveto pojo;
 Le tam, kjer nobene težave,
 Oh! nikdar nikdar več ne bo;
 Kjer večno veselje vživaš,
 Serce se radosti topi,
 Tje zleti moj duh čez višave,
 Naj tam se pri Teb' veseli!

(Oh tamkej pri Teb' bi rad bil,
 In Tebe bi serčno častil.) dvakrat.

Marija! pri Teb' bi rad bil,
 Kjer duše ljubezni so vdane,
 Se kori svetnikov versté,
 Krog Tebe, nebeška Kraljica!
 In Tebe ko Mater časté;
 Deviške tam trume so zbrane

In pesmi neznane pojo,
 S Teboj, o presladka Devica!
 Za Jagnjetam belim gredo.
 (Oh tamkej bi skor že rad bil,
 In Tebe bi večno častil.) dvakrat.

Janex Volčič.

39. Marija zgodnja Danica.

Napev Riharjev XV.

Ne skrivaj dalje, o Danica mila!
 Predraziga obličja v sredi reve,
 Ki božjo čedo stiska zdajne dneve,
 Ne mudi s Sinam, ki si ga rodila.
 Pastirja v Rimu cerkev je dobila,
 De modro serčno vodi nje zadeve;
 Pa še proti navihita z desne, leve,
 Nad ovce, jagnjeta bi zdaj planila.
 Tam varhi čede so na ptujem v ječi;
 Pa tu in tam volkovi še dereči,
 Pripravljeni so v rop med čedo prosto.
 Ozri se, ki vse zmote si končala,
 Pokaži Jezusa, de bo bežala
 Pred njim vsa moč sovražna v temo gosto.

Hicinger.

40. Marija naše zavetje.

Napev Riharjev XIX.

O Mati Devica, nam vsim tolažnica;
 Miru si zavetje nam rajskiga Ti!
 Glej v Tvoje naročje ljubezni otročje
 Nas sili, nas žene, saj usmiljena si!
 Nebeška cvetlica, premila Danica,
 V lepoti neskončni z višave blišiš!
 Po Tebi zdihujem, le Tebi zročujem,
 O pridi, de skoraj serce vplameniš.

Po Tvoji mi zarji v skušnjave viharji
 Oko se ozira, serce koperni,
 Priseti Danica, pomagaj Devica,
 Nebeška Kraljica, saj Mati nam Si!
 Naj v solnčni lepoti se svetijo poti
 Nam naše, de čednosti pot' ne zgreš' mo;
 Naj varstvu nam Tvoje odverne vse boje,
 Ki greh nam proti jih, ki k Tebi gremo.
Bonač.

41. Darovanje Mariji Devici.

Napev Riharjev XIX.

Skerbno nabiral sim rožice zale,
 De bi si pašeljček lepi nabral;
 Hodil po ternji sim, lazil čez skale,
 Kakor sim vedil, sim vse preiskal.

Našel sim vjol'ce temno zagorele.
 Pač res te rož'ce prijetno dišé, --
 So na samoti lepo dozorele:
 Sveto ponižnost me one učé. (dvakrat.)

Našel sim nagelne r'deče cveteče,
 Tudi te rož'ce prijetno dišé,
 In so mi znamnje ljubezni goreče,
 S ktero Bogá prav ljubiti me učé.
 Hodil sim dalje, še rožic iskaje;
 Našel sim kmalo zelen rožmarin;
 Tik ene skale duhti na vse kraje,
 Srečne keršanske zvestobe spomin. (dvak.)

Lepe cvetlice so, lepe, prav zale,
 Pušeljček zvezan prijetno dušéč;
 Lepši težko bi se kdej še nabrale;
 Pušeljček vender pa meni ni všéč.
 Manjka mi samo le rožice ene,
 Ki nadomesti mi sama vse té;
 Lepši nikjer in nikdar ni nobene,
 Moje serce hrepeni le po té. (dvakrat.)

Lepe vijolice so zagorele,
 Rožmarin, nagelj, tih nisim iskal;
 Za me nar lepši so šmarnice bele,
 Teh sim iskal in le teh sim nabral.
 Šmarnice, one so moje cvetlice,
 Teh bom jez v pušeljček lepi nabral; —
 Za se ne, k časti Marije Device, —
 Te so podoba Njé, Nji jih bom dal. (dvakr.)

Šmarnice, v pušeljšček nežno nabrane,
 Nesem tje v cerkev Marij' na altar,
 Njo tam ponižno poprosim, naj vzame
 Šmarnice v znamenje ljubezni za dar.
 O kak' bo duša zdaj moja vesela,
 Ko bom Marii ta šopek oddal;
 Vidil bom, de ga Marija bo imela;
 Saj sim le samo za Njo ga nabral. (dvakrat.)

Zdihniti hočem, o Mati premila!
 Ljubim Te, v znamenje ljubezni Ti dam,
 Kar je ljubezen tù v šopek zavila:
 Pušelje iz šmarnic ponižno nabran.
 Pa, o Marija! zastonj Ti jez dati
 Šmarnic ne morem, in tud jih ne dam;
 Gnado mi sprosi, Boga prav spoznati;
 Hud'ga na duši in telesu me bran'. (dvakrat.)

Naj bo duhovna vez šopek med nama,
 Znamenje, de ljub'jo Te moje moči;
 Saj ga nabrala ljubezen je sama,
 Ker Te pa ljubim, me ljubi tud Ti!
 O, kar premorem, res, moja Marija!
 Ljubim Te, za Te gori mi serce.
 Veš, kaj želim, o presveta Marija!
 Vsi naj Te ljubijo, z mano časté. (dvakrat.)

Volčič.

42. V slavo Marije Device.

Napev Riharjev XX.

Serce moje
 Naj Mariji slavo poje,
 De, o Mati! Te častim,
 Ker za Tebe ves gorim.

Hči očeta,
 Si Kraljica vsiga sveta,
 Mati mojga Jezusa,
 Roža svetiga Duha.

O Devica,
 Vsih sirot si pomočnica,
 Moja ljubeznjiva Mat'!
 K tebi hočem pribežat'!

O Marija!
 Bodi moja tovaršija,
 Kader bom slovo jemal,
 V dolgo večnost se podal.

Vsa vesela,
 Si Marija se spočela,
 Polna Božje milosti,
 Sterla kači glavo si.

Ti si sveta,
 Dvanajst zvezd Ti venec spleta,
 Ti si zarja lepa vsa,
 Lilija brez madeža.

Mati mila!
 Ne boš mene zapustila;
 V križih mojih revnih dni
 Usmili se otroka Ti.

Mati zlata,
 Odpri mi nebeške vrata,
 De Te večno tam častim
 Z lepim petjem angelskim.

J. Virk.

44. Prošnja do Marije.*)

Sliši Mati!
 Nas zdih'vati;
 Stegni roke svoje svete
 Nad otožne
 In nadložne,
 In pokaž' nam svoje Dete.

*) Pri katerih pesmih ni napev zaznamnjan, so čisto nove in g. Rihar so obljubili, napeve kmalo narediti.

Ti pojemo,
 Prinesemo
 Mlado cvetje, milo petje;
 Bi prosili,
 Ti se vsmili,
 In nas sprejmi v zavetje.

O Devica,
 Smiljenica!
 Lej, Te prosimo goreče,
 Daj v naročje
 Nam otročje
 Ježuška, cvetlico sreče.

Mu vsi radi
 Zdaj spomladi
 Venček 'z lilij bomo dali,
 In za sveče
 Serca žgeče
 Bomo Ježuška darvali.

Mu veseli
 Bomo peli,
 Ga v naročje svoje vzeli,
 Vsi v nesreči,
 Ino sreči
 Bomo k Detetu hiteli.

Umaknili,
 Zaklenili
 Bomo serca grešni vkani,
 De živeti
 In umreti
 Ježuška zamor'mo vdani.

L. Jeran.

45. Marijno ločenje.

Naj pesem T'je draga,
 Marija preblaga!
 Si Stvarnika Mati,
 Nevesta in hči.

Oj živi Marija,
 Ti Božija Mati!
 Bod' hvaljen moj Jezus,
 Ti Božji njen Sin!

Ko Jezusa bila
 Si s smertjo zgubila,
 Kot lil'ja med ternjem,
 Si bla še pri nas!
 O živi itd.

Je serce gorelo ,
 De k Sinu bi smelo ,
 In vse koperneče
 Prosilo za smert.
 O živi itd.

V preserčni sladkosti
 Jo reši britkosti :
 Preljubljeni Jezus
 Jo vzame v nebo.
 Oj živi itd.

Življenje vzeti
 Ti Materi sveti,
 Že smert se približa !
 Ne upa se k nji.
 O živi itd.

Pristopi ljubezen ,
 Brez rán in bolezen
 Ji serce zadene ,
 Življenja jo loč' .
 Oj živi itd.

Tako je bla vzeta
 Marija presveta
 Vsa mirna v ljubezni
 Z doline svetá.
 Oj živi itd.

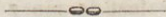
Jo ko golobico,
 Naj lepši Devico
 Vso čisto njen Jezus
 Odpélje v nebó.
 Oj živi itd.

Ti zdaj si tam gori
 Med angelskim' kori,
 Oj srečna Gospá Ti —
 Pri Sinu sediš!
 Oj živi itd.

Smo grešniki vbogi
 V veliki nadlogi,
 O spomni tud nas se,
 Nam sprosi pomoč!
 Oj živi itd.

De Bogu služili,
 Bi vsi ga ljubili,
 Pri Jezusu vselej
 Ti prosi za nas!
 Oj živi itd.

Jeran.

46. Grešnik do Marije Device.

Koljkokrat že, o Mati moja mila!

Sim v duhu zbranim Te častil,
 Sim Te prosil: „Naj bo serce moje,
 Naj bo, naj bo saj že enkrat Tvoje!
 Sim zdih'val, de bi za mé prosila,
 De bi vender pogubljen ne bil.

Oh, kako se je serce topilo,

Ko sim v duhu tam pri Tebi bil,
 Sim po otročje molil: „Mati moja!
 Bodi, bodi res Ti Mati moja!“
 V koljko srečo mi je takrat bilo,
 Ko sim Tebe še tako častil!

Blagor, blagor meni uro tisto,

Ko sim k Tebi serčno zdihoval,
 Sim potožil vse nadloge svoje,
 Sim položil jih v naročje Tvoje,
 Sim ponižno dušo — malo čisto
 Vender Tebi priporočeval.

Oh, al to veselje! kje je? kje je?

Išem, išem ga, pa ga ni več.
 Grenka žalost le me zdaj navdava,
 Duša moja tužna križem tava,
 Kri po žilah dolgočasno lije,
 Serce mi prebada ojster meč. —

O Marija, Mati ljubeznjiva,
 Oh, grešil sim — grozno sim grešil! —
 Kam pa hočem zdaj se obrniti?
 Kje, koga pomoči čem prositi?
 Še se k Teb' ozrem, o Mati mila!
 Saj sim nekdam dete Tvoje bil.

Prosim, lepo prosim, Mati mila!
 „Pelji mene k Jezusu nazaj;
 Prosi za-me revše zadolženo
 De mi Jezus gnado vso zgubljeno,
 Ktero Ti si našla, Mati mila!
 Prosi, de mi vse spet da nazaj,

Prosim, lepo prosim, Mati moja!
 Sliši, oh usliši me še zdaj!
 „Naj pod Tvojim plajšem jez prebivam
 Gnado stanovitnosti vživam,
 De bo vedno čista duša moja,
 De s Teboj vesel bom vekomaj!“
Jan. Volčič.

47. Marija pomočnica.

Marija, skoz življenje
 Ti srečno vozit' znaš;
 Ti pelji skoz terpljenje
 Življenja čolnič naš;
 Ti kermi ga v valovih,
 Ti brani ga v vetrovih:
 Marija, hiti na pomoč!

Tu sroto zapušeno
 Vsa revšina topí;
 Tam dušo zadolženo
 Pekoča vest morí;
 Tu brez pomoč' zdihuje
 Bolnik, in omaguje:
 Marija, hiti na pomoč.

O spros' nam, v ljubim miru
 Skerbeti za svetost,
 Zedin', kar je v prepiru,
 Pridobi nam modrost!
 De bi Boga ljubili,
 In Tebe prav častili:
 Marija, hiti na pomoč!

Jeran.

48. Darček za Marijo.

Mi Šmarnice
 Obhajamo,
 Marij' na čast
 Darujemo.

Naj Šmarnica
 In lil'ja v dar,
 Marija! bo
 Ti na altar.

Marija, Teb'
 Cvetličice
 Mi zbiramo
 Nar lepši vse.

Cvetlični duh
 Naj dviga se,
 V Marijno čast
 Nakviško gre.

Za svitli venci
 Ti lučice
 Prižigamo
 In svečice.

Vse zvezdice,
 K' na nebu so,
 Se Tebi v čast
 Leskečejo.

Mi pesmice
 Ti pojemo,
 Ino v pomoč
 Te kličemo.

Marija, Mat'
 Si vsaki čas,
 Te prosimo,
 Ozri se v nas!

Ti čista si,
 Brez madeža,
 Pomagaj nam
 Iz hudiga!

Pokoro strit'
 Daj grešnikom,
 Bogá ljubit'
 Pomagaj nam!

In sprosi nam
 Vsih čednost cvet,
 De zórimo
 Za boljši svet.

Sveto živet'
 Želimo zdaj,
 In enkrat prit'
 V sveti raj.

Te milosti
 Vsi prosimo,
 Za njó k Bogú
 Zdihujemo.

Marija, Mat'
 Si vsaki čas,
 O prosimo:
 Podpiraj nas!

49. Šmarnična.

Marija Kraljica, nebeška Gospá,
 Nam bod' pomočnica, o Mat' milostna!
 Za praznik slovesni Ti podar'mo
 Ponižno to pesmico in serčno.

Iz lilij bliskečih podobe čistost,
 Iz vertnic rudečih ljubezni skrivnost,
 'z ponižnih vijolic Ti venč damo,
 Marija, oj sprejmi ga radostno!

Naj čistosti serca se naše blišé,
 V ljubezni goreči naj vedno plamté,
 De vsaki zmed nas prav sveto žíví,
 Ponižnost ga vodi do konca dní.

O smerti nam hiti, Marija, v pomoč,
 Razganjaj nam tmíne, skušpjav hudo noč;
 Tolaži Sodnika, nas okrepcáj,
 De dojdemo srečno v sveti raj.

50. Daritev Marii.

Kaj v dar Marii ljubljeni prinesti
 Al nam otrokam njenim nič ni mar?
 Cvetličic venček vsaj ji dajmo splesti,
 In ne pozabimo Je častit' nikdar!

Saj majhniga darú je tud vesela,
 Solzno dolino našo saj pozná,
 Tud majhnih čednost venc bo rada vzela,
 De pridejo le 'z vdaniga serca.

Cvetličic, ki jih Ona vsadila
 V gredice rahle nam otrokam še,
 Pač nam je vender ktera lepa dozorila;
 Al mar sta mraz in veter vzela vse?

Saj jim mati Cerkev prilivala,
 Podpiralo jih vedno je nebó;
 Marija Mati jim je rast dajala
 Pri Sinu, kjer premore s prošnjó.

Pred njen altar pobožno pokleknímo,
 Darujmo Ji serce in vse močí,
 Gorečnosti v molitvi Jo prosímo,
 Naj Ona nas Bogá iskat' učí.

Če Ti Marija nam boš pot kazala
 Prot ljub'mu Jezusu v nebeški raj,
 Je temelj upa naš'ga terda skala,
 Cvetela nam bo sreča vekomaj!

Bonač.

51. Marijna lepota.

Hvalo pojte, dol, višava,
 Travnik, polje in gošava!
 Hvalo dajte dvič Devici,
 Ona je nar lepši stvar.
 Vé vodice šumljajoče,
 In vé tice pevajoče:
 Hvalo dajte vse Marii,
 Pojte in častite Jo!

O Marija, slava Tvoja
 Je prešladka radost moja:
 Hvaljen bodi na višave
 Večni Bog, začetnik Tvoj!
 Ti si solnce imen'vana,
 Ker v ljubezni vsa si vžgana;
 Luna si, ki zalo sveti,
 Od nebeške čistosti.

Vsa brez madeža devica —
 Bela lil'ja si cvetlica,
 Duh nebeški Te obdaja,
 Ljubeznjiva vsa si Ti;
 Nar bolj pa je ljubeznjivo,
 Tvoj'mu Bogu dopadljivo,
 De ko si vsa lepa čista,
 Si pri tem ponižna vsa.

Dvica lepa, bogomila!
 Vselej milost si ljubila:
 Lej, Tvoj Sin Te toljkanj ljubi,
 Tudi Ti se usmili nas!
 Oh usmili se, usmili, —
 Zlast' ob naši zadnji sili
 Se ozri na reve naše,
 In nikar nas ne zapust'!

Jeran.

52. Majeва.

Že slavčki žvergolijo,
 Se maj vesél zbudí;
 Naj serca podarijo,
 Kar lepi maj rodi.
 Glej, rožic ti delimo,
 Te vneti poslavimo,
 Marija, Marija!

Devica Ti premila,
 Ne zverzi rožic tih,
 Ki v venček je zložila,
 Ljubezen nas je vseh.
 O čuj! serce boleče,
 V té kliče hrepeneče:
 Marija, Marija!

Glej, cvetja Ti podamo,
 V zastavo bo za nas,
 Za Mater Tebe imamo;
 Nas brani vsaki čas!
 Ti daj, de v tvojim krili
 Ko lepi cvet bi bili,
 Marija, Marija!

Odbrana Vertnarica
 Za Božji vert si Ti,
 Ohrani nas, Devica,
 V nadlogah zdajnih dni.
 Vsih zlegov vari svoje
 Pod senco brambe tvoje,
 Marija, Marija!

Marija, vir dobrote
 Nam rosi v dno serca;
 Ti čista luč brez zmote,
 Osveti nam duha;
 Naj Bog, ko gremo z zemlje,
 V nebeški vert nas jemlje,
 Marija, Marija!

Tam gor na rajski trati
 Nebeški maj cvete,
 Tam gor nam, sveta Mati!
 Pokaži milo se,
 De z venčki lep'ga maja,
 Ti pojemo sred raja,
 Marija, Marija!

Hicinger.

53. Šmarnični dar v slavo Marije Device.*)

Marija, Marija,
 O ljubljena Mat'!
 Kaj hočem Ti letas
 Za Šmarnice dat' ?
 Vse bisere zemlje,
 Srebro in zlato
 Z ljubeznijo vpletel
 Bi v krono Tvojó; —
 Pa biser nar lepši
 Ti sama si le;
 Marija, Marija,
 Oglej se na me!

Marija, Marija,
 O ljubljena Mat'!
 Kaj hočem Ti letas
 Za Šmarnice dat' ?
 Po tratah vse zemlje
 Bi rad se podal,
 Vse rože cveteče
 Ti v venec nabral; —
 Pa roža nar lepši
 Ti sama si le!
 Marija, Marija,
 Oglej se na me!

*) Napev je Majerjev: „Spomin na sv. Lušarje“.

Marija, Marija,
 O ljubljena Mat'!
 Kaj hočem Ti letas
 Za Šmarnice dat' ?
 Glej, biserna zar'ja
 Zlatí vse goré,
 Ž nje svit bom osnoval
 Krog Tvoje glavé; —
 Pa zarja nar lepši
 Ti sama si le; —
 Marija, Marija,
 Oglej se na me!

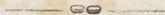
Marija, Marija,
 O ljubljena Mat'!
 Kaj hočem Ti letas
 Za Šmarnice dat' ?
 Po zvezdah nebeških
 Stegujem rokó,
 Rad ž njimi bi venčal
 Podobo Tvojó; —
 Pa zvezda nar lepši
 Ti sama si le; —
 Marija, Marija,
 Oglej se na me!

Marija, Marija,
 O ljubljena Mat'!
 Kaj hočem Ti letas
 Za Šmarnice dat' ?

Kar najdem na nebu,
 Na zemlji stvari,
 Vse, vse so preslabe
 Za Tvoje darí;
 Kir Mati clo Božja
 Ti sama si le,
 Marija, Marija,
 Oglej se na me!

Marija, Marija,
 O ljubljena Mat'!
 Kaj neki čem Tebi
 Za Šmarnice dat'?
 Skesan ves, o Mati!
 Poklekнем pred Té,
 In prosim Te, sprejmi
 V dar moje sercé!
 Pa tega ni vredno,
 Ga grehi skelé:
 Marija, Marija,
 Oglej se na mé!

Jože Virk.

54. Mati užaljenih.

'z hiše Očetove pregnani
 K babilonskim smo vodam,
 V terdo sužnost smo poslani,
 Tuj'c se posmehuje nam;
 Tukaj tož'mo srote vboge
 Svoje reve in nadloge.

Serca v žalost zakopane,
 Grenk obup zmaguje nas,
 Harpe vse na stran so djane,
 Je obmolknil pevski glas;
 Oh Marija, v sercu Tvojim
 Daj počit' otrokam svojim.

Sliši Mati otročiče
 Zdihajoče več in več,
 Suši britke njih solzice,
 Sej tud Ti s' čutila meč,
 Križ objemala v grenkosti:
 Oh pomagaj nam 'z britkosti!

Mične manjkove cvetlice
 Mati zemlja obrodí,
 Al ko razcvetó se klice,
 Že jih zopet smert mori;
 Ker na večer že ovéne,
 Kar se zjutraj razodene.

Mnogi, mnogi nam preljubi
 So prečuli leto noč
 V bolečini, skerbi, zgubi —
 Brez tolažbe, brez pomoč',
 Celi Mati njim njih rane,
 Nas pa stori serčno vdane.

Lačno tava po pustoti
 Tam zgubljeno sirotè,
 Joka, zdiha po samoti,
 Al ne sliši ga nihče:
 Oh preljuba domačija!
 Daj jim najti jo, Marija!

Kje so starši, bratje mili,
 K' jih ljubilo je sercé?
 V večnost so se preselili,
 In za njim' gredó željé:
 Spros' jim, Mati! ohladilo,
 Tud na nas ozri se milo!

Ti pa, Jezus! vsim privôli,
 V večni dom de pojdemo,
 Otročičem nam pomoli
 Svojo roko usmiljeno,
 De, ko vsak svoj trud prebije,
 V Tvojim sercu opočije.

Jeran.

55. Žalostna Mati Božja pod križem.

Poglej, o grešnik! Mater ljubeznjivo
 Pod križem stati, ko Nje Sin umira;
 Sedmeri meč britkosti Ji predira
 Serce dobrotno, in premilostljivo!

Na križu vidi Tistiga terpeti,
 Ki ga v plenice bila je povila,
 Ki tak preserčno zmiraj Ga ljubila, —
 In zdaj tak strašne smerti mora umreti!

Pomisli, koljko žalost je prestala,
 Ko čula je, kak so Ga preklinjali,
 In grenki žolč Mu piti ponujali,
 Kako je britko takrat se jokala! —

Oh, kdo britkost veliko bo izustil,
 Ki sveta Mat' jo v sercu je čutila,
 Kako je Njo beseda ta ranila:
 „Moj Bog! moj Bog! zakaj si me zapustil!“ —

Oči je v tugi v Ranjeniga vperla,
 Ki on v terpljenju ves že omaguje;
 Al vender na Njo milo pogleduje,
 Ker muka Mu besedo je zaperla.

O grešnik, misli Njeno to terpljenje!
 Ko Sina glas — „dopolnjeno je“ — čuje
 In kak Očetu dušo izročuje —
 Ter umerjè za tvoje odrešenje! —

Vtopljena v žalost kliče ti Marija:
 Pogledj, kaj grehi tvoji so storili?
 Sinú preljub'ga so na križ pribili;
 Lej kak' ranila ga je hudobija! —

Poglej pa tudi žalno serce moje!
 Oh v silni žalosti mi utonuje,
 Ko strašne rane Sina premišluje,
 Ki jih prejel je za pregrehe tvoje.

Pred Te pod križ, o Mati v britkosti!
 Skesano grešnik padem na kolena,
 Spoznam, jez kriv sim Vajniga terpljenja;
 Odpusti, prosim, grehe in slabosti!

Prisežem Ti, nikoli več grešiti,
 Nikdar več Tvoj'ga Jezusa križati;
 Ponižno prosim, o prežalna Mati!
 Ne daj mi grešniku se pogubiti!

Dodeli milost, de storim pokoro,
 Pomagaj zbrisať težke zadolženja;
 In sprosi mi, ko pride čas ločenja,
 O Milostljiva! srečno zadnjo uro.

Fr. Silvester.

56. Češena si Marija Ti.

Veselo pesem, jezik moj!
 Marii v čast in slavo poj!
 Ki je brez madeža spočeta,
 Postala Božja Mati sveta;
 Zato Ji vedno čast doni.
 Od vseh jezikov in stvari:
 Češena si Marija Ti,
 Vsa polna Božje milosti!

Če vprašam drobne ptičice:
 Zakaj tak lepo požete,
 De sladkih pesem glas medeni
 Odmeva log in gaj zeleni?
 „Marijo mé pozdravljamo“,
 Mi ptičice odpevajo:
 Češena si Marija Ti,
 Vsa polna Božje milosti!

Če prašam zale rožice:
 Kaj tak lepo se spletate
 V prekrasen venčik razcveteni?
 Iz njega klije duh medeni:
 „Marii venec pletemo“,
 Mi rožice odmevajo:
 Češena si Marija Ti,
 Vsa polna Božje milosti!

Če prašam svitle zvezdice:
 Kaj tak lepo se vtrinjate,
 Po nebu se vaš svit razliva,
 Ko rajska žarja ljubeznjiva?
 „Marii krono kinčamo“,
 Mi zvezdice odkimajo:
 Češena si Marija Ti,
 Vsa polna Božje milosti!

Če vprašam Božje angelce:
 Kaj tak lepo prepevate,
 Da vse nebo v radosti plava
 In vedno se razlega slava?
 „Marii čast prepevamo,
 Kraljico jo pozdravljamo:“
 Češena si Marija Ti,
 Vsa polna Božje milosti!

Češena si Marija Ti,
 Vsa polna Božje milosti!
 Razlegaj se po zemlji celi,
 Odpevaj sveti raj veseli!
 Kraljici slave in časti
 Pozdrav naj vekomaj doní:
 Češena si Marija Ti,
 Vsa polna Božje milosti!

J. Virk.

57. O slovesnosti Marije majnikove.

Krasen majnik že razliva
 Po cvetlicah žlahten cvet,
 In spomlad vsa ljubeznjiva
 Rojstva god obhaja spet;
 Ptice glasno po gošavah
 Slavo Jezusu pojó,
 In Marii po dobravah
 Venec šmarnice pletó.

Biserna odeja krije
 Gaj, ledine in poljé,
 Vse drevesa v čast Marije
 Nos'jo venčane glavé;
 Serce moje pa raduje
 In veselja se topí,
 Čast Marijno oznanuje,
 Za Marijo vse gorí.

Bodi vekomaj češena,
 O Marija rožni cvet!
 Taka ni cvetlic nobena,
 Take nima celi svet;
 Vse cvetlice obledijo,
 Ko Ti Roža! zacvetiš,
 Žarne zvezde otemnijo,
 Ko Ti, Žarja! prisvitliš.

Lepši stvari od Marije
 Nima zemlja in nebó,
 Iz nje Božje Solnce sije,
 Luna plava pod nogo;
 Žarki zvezd se lesketajo
 V rajski kroni nad glavó,
 V tronu biseri jigrajo,
 V sercu limbarji cvetó.

Tako kinča Bog Marijo,
 Kader majnik pricveti,
 In na zemljo se rosijo
 Gnade Božje milosti; —
 Vsa nebeška tovaršija
 Pa povzdigne sveti glas:
 Vsa si lepa, o Marija!
 Ti Kraljica, vladaj nas!

Kaj pa bomo darovali
 Mi otroci Materi?
 Ná, Marija! venec zali
 Z rožic svete čednosti!
 Na, Marija! vse Ti damo,
 Svojo dušo in telo,
 Vse, kar smo in kar imamo,
 Vse naj večno Tvoje bo!

Ti pa reve nas tolaži,
 O Marija polna gnad!
 Ino v križih nam pokaži
 Svojiga telesa Sad! —

Kadar bomo se ločili,
 Vzemi dušo v sveti raj,
 De Te bomo tam častili,
 Kjer kraljuje večni maj.

J. Virk.

58. Češenje Marije velikega travna pri domači kapelici.

Spet kliče nas venčani maj,
 K Marii nas kliče svet raj;
 Cvetlice, gošave
 Si venčajo glave,
 Raduje se polje in gaj.

Vse drevca na verti cveto,
 Po drevju pa tice pojo,
 Nebeški Kraljici,
 Marii Devici
 Pozdrav ino slavo dajo.

Že šmarnice nežne cvetó,
 In vence vertnice pletó,
 Da krasniga maja
 Se slava obhaja
 Cvetlici Marii lepó.

Pod lipo kapel'ca stoji,
 V kapel'ci oltar se bliši,
 In biser oltarja
 Ko juterna žarja
 Podoba Marije slovi.

In kader spet maj pricveti,
 Kapel'ca ko vertic diši,
 Oltar ino stene
 So vse razcvetene,
 Da bolj se Marija časti.

Sem trikrat na dan pribežim,
 Marijo prav lepo častim;
 Do Nje vse veselje
 In serčne imam želje,
 Za čast Nje živim in gorim.

Ko žarja zlati vse goré,
 Darujem Marii sercé;
 Opoldan spet tečem
 V kapel'co in rečem:
 Oh prosi Marija za me!

Kdar solnce za goro beži
 In Ave Marijo zvoni,
 Zdihujem: o Mati!
 Tvoj hočem ostati
 Tak dolgo, de zaprem oči. —

Tako se Marija časti,
 Ko maj njene slave cveti;
 Za grešne sirote
 Pa Mati dobrote
 Pred sedežem Božjim kleči.

Le kliči nas, venčani maj;
 K Marii, nas kliči v svet' raj!
 De večno veseli
 Bi slavo tam peli
 Marii, o Jezus, nam daj!

J. Virk.

59. Slovo od cerkve Marijne

na kakšni božji poti, morebiti tudi za
 sklep šmarnic.

Vse prepeva, veseljuje,
 Do nebes radost doní; —
 Moja duša le žaluje,
 Serce v solzah se topí;
 Kir slovesna ura bije,
 De ločiti od Marije,
 Moram se podat' nazaj,
 Zapustil' veselja kraj.

Prišel sim vesel, ko dete,
 K Materi na božjo pot,
 Pel Marii pesmi svete,
 Ki je polna vsih dobrot.

Komaj prišel, že jemati
 Moram slovo, ljuba Mati!
 Križem — svet od tebe grem,
 Alj še pridem sem, ne vém.

Če Marija! Tebi v lice
 Danes gledam zadnjikrat,
 Slednič tečejo solzice
 Mi na cvetje tvojih trat;
 Oh tak padem k Tvojim nogam,
 In še enkrat zdihnem: z Bogam!
 Srečno! gnadepolni kraj,
 Vse radosti sladki raj!

Ti Marija! pa ohrani
 Me v ljubezni materni,
 Stoj v nadlogah mi na strani
 Po vsih potih mojih dni!
 Moja ljuba Mati bodi,
 V sveti raj me dete vodi!
 De Te večno tam častim,
 Nikdar več ne zapustim.

O Marija! tudi usmili
 Zvestih varhov se doma,
 V dneh življenja, v smertni sili
 Prosi za-nje Jezusa!
 Starše, brate in sestrice,
 Rajnih romarjev dušice
 Izročim Ti, Mati! zdaj,
 Sveti blagoslov jim daj.

Zdaj zvonovi zazvonite
 Milo — žalostno slovó,
 Vročé solze se razlite
 Zadnjikrat na to zemljo! —
 Ti pa, z Jezusam Marija!
 Bodi moja tovaršija!
 Klical te bom na pomoč,
 Kader pride smertna noč.

J. Virk.

60. Marija v nebo vzeta.*)

Dans je odperlo se sveto nebó,
 Vse po nebesih veselo je blo,
 Angeli čast ino hvalo pojó,
 V sveti raj rožo Marijo nesó.

*) Koliko pesem še imamo Slovenci tako prostolepih, priserčnih, gladko tekočih in skoz in skoz slovenskih, kakor je pričujoča? — Le škoda, de se vsih prvih 10 verstic končuje zméraj na **ó**, kar je ušesu neprijetno. Dalo bi se prestrojiti, al potem zgubi naravnost, izvirnost, in bi le motilo že navajene pevce.

Pa tudi napev je kaj vesel in skoraj še prevesel, ker, če pévan le koliko kaj hitro, je poskočin. Ko sim to pevkam očital, se koj ena — še šolarica — kaj bistrourmno odreže: „Al kakšno veselje je bilo tudi v nebesih, ko so sprejemale svojo Kraljico!“ — Ni pa v tem napevi čutiti nič nepristojniga, ako se poje polagama in priserčno; veliko več je neizrečeno ginljiv. *Hladnik.*

Družba nebeška z naj večí častjó
 Sprejme Marijo, Kraljico svojó ;
 Jezus objame pa Mater serčnó,
 Pelje na sedež kraljevi v nebó.

Sveta Trojica Marii glavo
 S krono kraljevo ovenča lepo ;
 Vsih devet korov zapoje pa vmés
 Angelsko pesem kraljici nebés.

Lepo se juterna zarja zlatí,
 Lepo se solnce rumeno bliší ;
 Ali še lepši prestol se svitlí,
 Kjer zdaj Marija Kraljica sedí.

V raji kraljuje zdaj Mati čez nas,
 Prosi Boga za otroke vsak čas ;
 Usmiljenje sije 'z Marijnih očí,
 Serce ljubezni do nas ji gorí.

Kaj bi še treslo se revno sercé,
 Kaj bi okó še točilo solzé ;
 Sej je Marija vsa polna dobrót,
 Usmiljena Mati vsih revnih sirót !

Tudi očetje in matere vé,
 Le ne tožite čez križe svojé ;
 K roži Marii tecite tud vi,
 Ona vam križe polajšat' želi.

Kaj pa ti grešnik nesrečni ječiš!
 Šibe se Božje pravice bojiš?
 Glej, pribežaljše vsih grešnikov je
 Mati Marija, in prós' tud za té.

Tud ti, nedolžni, imaš dosti terpét'
 Révšin, skušnjáv in krivíce na svét';
 Pa ne obupaj, nikar se ne bój,
 Zdihni: Marija, na strani mi stój!

Kadar se bomo pa mogli ločit',
 Ino za vselej ta svét zapustit':
 Takrat, Marija! Te pros'mo lepó,
 Pelji nas k Jezusu v sveto nebó!

*Slišana v Slatině
 na Štajerskim.*

6l. Na Šmarni gori.

Napev Riharjev V.

V višavah kraljuješ Kraljica svetá!
 Z nebes ogleduješ dolino solzá;
 Široko se širi vse Tvoje poljé,
 In v Tebi so viri osrečit' sercé.
 O zgodnja Danica, nebeška Kraljica!
 Češena mi bod'!

Marija premila! — Ti zame skerbiš,
 Marija, je sila, — z nebes se spustiš,
 Med nami prebivaš — poslušáš svoj ljud,
 In svete razlivaš — polajšáš nam trud.
 O zgodnja Danica, nebeška Kraljica:
 Češena mi bod'!

Na grešno pot zajdem, — Bog stegne že meč,
 Pa usmiljenje najdem, — pri Tebi trepeč;
 Skesana vsa duša — se k Tebi podam,
 Po Tebi odpuša — Bog grehe mi sam.
 O zgodnja Danica, — nebeška Kraljica:
 Češena mi bod'!

Me grenke težave — bolezní deržé,
 Alj druge zmotnjave — preostro moré,
 Na goro pritečem — pri Tebi klečim,
 Besedo Ti rečem, — si serce ohladim.
 O zgodnja Danica — nebeška Kraljica:
 Češena mi bod'!

Marija, Ti draga! — prav Božji si sad;
 Marija preblaga! studenec si gnad,
 Nad Tabo raduje — se vsako okó.
 In vsak obiskuje — rad Šmarno goró.
 O zgodnja Danica, — nebeška Kraljica:
 Češena mi bod'!

Marija! ostani — mi Mati vselej,
 Marija me brani! — grešiti ne daj!
 Nauč' me, Danica! — pravično živet',
 Pomagaj, Kraljica! nebesa prejet'.
 O zgotuja Danica, — nebeška Kraljica:
 Češena mi bod'!

Marešič.

62. Marija moje želje.

O Marija, moje želje!
 Kadar spomnim se na Té,
 Žalost zgine, in veselje
 Pride v tožno mi sercé.
 Ti deliš veselje, mir,
 Milosti si blage vir.

Ko na zemlji si zaspala
 Serčno, mirno, presladko,
 Si v višave se podala,
 Te ne vidi zdaj okó;
 Pa pri Teb' so še željé,
 K Tebi zdiha še sercé.

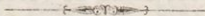
Ti v nebeških si višavah,
 O preljuba Mati mi!
 Meni v zemeljskih težavah
 Pa britko sercé medli.
 O, do rajskih naj planin
 Pridem k Teb' s pušave sin!

Bi pri Tebi hotel biti,
 Pri Kraljici svoji stat'
 In se s Tabo veseliti,
 O ljubezni polna Mat'!
 K materi otròk hiti,
 Sej brez nje veselja ni.

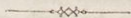
Rad bi tvoje obličje vžival,
 Je nad angeljsko svetlost,
 Rad pri Tebi bi prebival,
 O to bila bi sladkost!
 O de bi že vslišan bil,
 In pri Bogu Te častil!

Vodi, vodi, srečno vodi
 Čolnič moj življenja mi,
 V zadnji uri z mano bodi,
 De se duša ne zgubi.
 Serčno prosim, sladka Mat'
 Prid' me takrat obiskat!

Ant. Namre.

III. RAZNOTERE PESMI.

I. Dan Gospodov.

Napev Riharjev VIII.

Povzdigni duša se iz praha
 Prot nebu danas se ozri! —
 V čutilih serčnih svet'ga straha
 Zapusti svetne vse reči:
 Gospodov dan
 Naj praznovan
 Le v duhu bo pobožnosti.

Češenje Božje serc pobožnih
 Razlega naj se zdaj samo,
 Karkoli čutov le je zmožnih
 Naj slavo božjo zdaj pojó:
 Gospodov dan
 Naj praznovan
 V češenje Božje vedno bo.

Za Božje milosti nezmerne
Zahvale večne smo dolžni,
Udani vsi ljubezni verne
Darujmo na altar dari:

Gospodov dan

Naj praznovan

V zahvalo bo vsih milosti.

In kadar duh nam omaguje,
Ko čert in zleg nas tareta,
Naj v sveti hiši izprosuje
Pomoč zato od Stvarnika:

Gospodov dan

Naj praznovan

S ponižno prošnjo bo serca.

Andrej Praprotnik.

2. Sveti večer I.

Napev Riharjev VII.

Sam: Na nebu prelepo nocoj se žari:
Gotovo že zarja tako ne sveti.
O zarja nebeška prečudna nam sije,
Nebeške sladkosti na serce nam lije.

Sam: Kje vender tak lepo veselo pojó?
Gotovo to petje na zemlji ne bo!

Vsi: Na nebu duhovi
Tak lepo pojejo,
Bogu v visokosti
Zdaj slavo dajejo.

Sam: Povejte, kaj vender pomeni vse to,
Zakaj veseluje se celo nebo?

Vsi: Nocoj se obljuba
Presveta spolnuje,
Mesija na zemljo
Se nam ponižuje.

Sam: O sreča nezmerna za nas je ljudi,
Tak srečne ni bilo nikolj še noči!

Vsi: O čase presrečne
Smo mi doživeli,
Kar davno želeli,
O zdaj smo prejeli! —

Sam: Povejte, kje Dete presveto leži,
Oj Dete nebeško, Mesija ljudi?

Vsi: To Dete presveto,
Neskončno česeno,
Je v revnimu hlevcu
Ponižno rojeno.

Sam: O čudna ponižnost Zveličarjeva,
On stvarnik, neskončni se v hlevce poda!

Vsi: Pastirčiki revni
Zdaj k njemu hitijo,
V nedolžnosti svoji
Ga lepo častijo.

Sam: Hitimo, tecimo zdaj k njemu tud mi,
Pri njemu se milost naj večji dobi!

Vsi: Le pojmo vsi k njemu,
Ga serčno častimo,
In svoje nadloge
Mu zdaj potožimo.

Andrej Praprotnik.

3. Sveti večer II.

Napev Riharjev VII.

Po konci narodi,
Iz sanj se zdramite,
Gospod je prejenjal
Od jeze serdite
Že angelj naznanja
Pastircam veselje,
De spolnil Jehova
Narodov je želje.

Postala nocoj je
Beseda resnica,
De Sina rodila
Na svet bo Devica:
Zveličar je rojen —
Berž k staji tecimo,
Ležečiga v jasliah
Častimo, molimo!
Zveličar itd.

Nebesa in zemljo
 Veselje prešinja,
 Lej! v sredi noči se
 Zor jutrenji zgrinja —
 V višavi duhovi
 Slavijo Gospoda,
 Ki vzel je prekletje
 Iz Eve naroda.
 Zveličar itd.

Vse ljudstva po zemlji
 Ukajte veselo,
 De vam je rešenje
 Presrečno dospelo.
 Stopila je kači
 Na glavo Marija,
 Odkar vam Devica
 Je dala Mesija.
 Zveličar itd.

Janez Valjavec.

4. Božična za otročiče.

Otroci, veselje
 Nocoj se glasi:
 Se spolnijo želje,
 Se Ježčik rodi.

Že angelčik poje,
 Pastirci gredó,
 Darove mu svoje
 Že kralji nesó.

Tud mi pristopimo,
 Le pejte z menoj!
 To Dete molimo
 Ponižno nocoj.

Bo Detice zalo
 Nebeških darov
 Prav rado nam dalo,
 Če mol'mo ga prav.

Že glorio čujem,
 Pa vse je svitló,
 Že vidit' zdihujem
 To Dete lepo.

O Ježušek dragi,
 Pred Tabo klečím,
 V ljubezni preblagi
 Tvoj biti želim.

Očesce premilo
 Oberni na-mé;
 Daj, de Te ljubito
 Bo moje sercé.

Priserčno čutilo
 Ponudim Ti v dár,
 Daj, de Te žalilo
 Ne bode nikdar.

Jeran.

5. Misli pred sv. Križem.

Pred svetim križem rad stojim,
 Pa grešnik — prašat' se bojim:
 Kak rešim dušo svojo? —
 Mi pravi s križa moj Gospod:
 Po ozki pot' pokore hod'!
 Boš rešil dušo svojo.

Bo Bog odpustil meni res
 Prehudih grehov mojih zmés,
 Opral mi dušo mojo? —
 Spet pravi, ki lagat' ne zná:
 Kdor se kesá in greh spozná,
 Si reši dušo svojo.

Jez ver'jem to, de Božji Sin,
 Na križu mož si bolečin
 Za bogo dušo mojo. —
 Le ver'vaj to, in ki sim dal
 Življenje za te, ti opral
 Bom tudi dušo tvojo.

Te upam, al — ko sodil boš,
 Obisti, serce gledal boš:
 Kak rešim dušo svojo? —
 Duhovnimu odprì sercé,
 Spovej na tanko grehov se:
 Boš rešil dušo svojo.

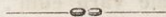
In če duhoven mest' Boga
 Odvezo sveto meni da,
 Je varna duša moja? —
 Ogibaj se priložnosti,
 In zadostuj po zmožnosti:
 Bo varna duša tvoja.

Oh, to obljubil sim večkrat,
 Pa storil še nobenikrat,
 Kak' rešim dušo svojo? —
 Sovraži svet in ljub' Bogá,
 Ga ljubi 'z serca celiga:
 Tak rešiš dušo svojo.

Al duša moja vredna je,
 De toljko tirja Bog od nje,
 De Njemu bi se vdala? —
 Le misli si, kar veš in znaš,
 Ti cene take ne poznaš,
 De b' dušo ti plačala.

Gospod, če duša toljk' veljá,
 O naj mi Tvoja milost dá,
 De rešim dušo svojo!
 Naj Tvoja roka res pelja
 V Tvoj raj me očišeniga:
 Tak rešim dušo svojo.

Ant. Namre.

6. Sedem besedí Jezusovih na križu.

Milo, milo Jezus prosi
 S križa za sovražnike,
 Naših grehov težo nosi,
 Nam ljubezni zgled daje:
 Prizanesi, Oče mili!
 Če so tud hudo grešili;
 Vender ne vedo,
 Kaj mi delajo.

Tud razbojnika se usmili
 Jezus razkesaniga,
 Raj mu obljubi v smertni sili,
 In odveže grehov ga:
 Ko se k Jezusu zateče,
 Precej mu dobrotno reče:
 Vedi, še necoj
 V raj boš z menoj.

Jezus milo pogleduje
 S križa Mater v žalosti,
 Janezu jo izročuje,
 Njega z nam' pa Materi:
 Janez, lej tu mater mojo!
 Vzemi jo zdaj ti za svojo;
 Žena, lej tvoj sin!
 Za-me varh edin'.

Solnce v toljki grozi zgine,
 Svet je v mraku zatemnjen;
 Jezus silne bolečine
 Toži Očetu zapušten:
 Moj Bog, moj Bog, ljubi Oče!
 Sliši zdihovanje vroče:
 Ti, ki vse živiš,
 Mene zapustiš?

Ogenj žeje grozno peče,
 Jezusa hudo suši,
 Kir mu kri že zlo uteče;
 Žeja duš še bolj gori:
 Vse ljudi bi rad zveličal,
 To je s križa glasno pričal:
 Reče: Žeja me,
 Oh! po dušah le.

Dokončano bo terpljenje
 Zdaj zdaj, Jezus kliče sam,
 Spolnjeno je odrešenje!
 Priča vbogim grešnikom:

Kar so od mene kdaj pisali,
 In preroki prerokvali,
 Zdaj dopolnjeno
 Vse vse je zvesto.

Kak de naj pravični vmira,
 Jezus s križa nas uči;
 Svét naj se v nebo ozira,
 Kdor po Božji volj' živi:
 Ko sim spolnil voljo tvojo,
 Oče, tebi dušo svojo
 V roke izročim,
 V miru zdaj zaspim.

Burja.

7. Velikonočna I.*)

Sercé zapoj! Zveličar tvoj gre z groba:
 Živí, živí, je zmagal smert;
 Je presvitljen, ob moč je zdaj truhnoba;
 Je zbrisal greh, nam spet je raj odpert.
 Aleluja!

Zdaj vi stvari vse hvalo zaddoníte,
 Raduj, raduj se nov' Jeruzalem!
 Tvoj Ženin, hvaljen v čase vekovite,
 Oznanil je rešenje vsim ljudem.

Aleluja!

*) Se da peti po nemški: Er ist erstanden itd.

Kar kolj učil, kar storil bil v življenji,
 In spolnil, ker je bil na križ razpét,
 To spričal v slavnim je vstajenji,
 To zvé in sliši naj vesoljni svet.

Aleluja!

Ta glas naj gré do vas, zemlje tečaji,
 Rosila je za vse Njegova kri;
 Sprejmite uk Njegov naj daljni kraji,
 Spolnujte ga, brez njega blagra ni.

Aleluja!

Jeran.

8. Pri posvečevanji nove cerkve, altarja ali tabernakeljna.*)

Nova cerkev se vzdiguje,
 Vsa dodelana je zdaj,
 Že altar se posvečuje:
 Hvaljen Bog bod' vekomaj!
 Ta kraj smo si mi zvolili,
 Tukaj bomo vsi hodili
 Te, Bog! molit in častit,
 Tvoje milosti prosit.

*) Se je pela pri posvečevanji vélikiga altarja v Ternovskem predmestji. Po napevu: Bog je Duh, je brez telesa.

Kako vélj' altar se svéti,
 Tabernakelj lesketá,
 Cerkev vsa je v rajskim cvéti,
 Nova je in lepa vsa. —
 Jezus náš bo tu prebival,
 V tabernakelnju počival,
 Božji žegen čez nas lil,
 In solzice nam sušil.

Srečne roke, ki dajale
 So za cerkev mili dar,
 Kar so za Boga dar'vale
 Zgub'lo se ne bo nikdar:
 Božje Jagnje vse plačuje,
 Sveti Janez*) povračuje,
 Kar se dá za Božjo čast,
 In Njegovi cerkvi v rast.

Vi pa, rodovine stare,
 Prebivavci čislani,
 Vsi ljudje Ternovske**) fare,
 V novi cerkvi združeni:
 Dans glasove povzdignite,
 In Bogú se zahvalite,
 Za današnji srečni dan,
 Ker zdaj trud je dokončan.

Amen.

Jeran.

*) Se imenuje svetnik ali svetnica, kteriga podoba je v altarji.

**) Se imenuje fara ali soseska.

9. Pervo sv. Obhajilo.

(Se poje po naši pesmi: Ljuba duša moja itd.)

Ljuba duša moja! lej, kaj se godí!
 Bog, ljubezen tvoja, malim se delí!
 Sveti kruh mašnik zdaj tam razdeluje,
 Malé — nedolžne Bog sam nasituje.
 De b' ljubili Ga, — sam'ga sebe dá.

Jezus ljubeznjivi, naših duš pastir!
 Jezus dobrotljivi, vsih gnad sladak vir!
 O le v obilnosti gnade razlivaj!
 Sam seboj ljubljenc'ke svoje poživljaj,
 De Te, kakor zdaj, ljubijo vekomaj!

O Marija mila, in vsi angelci,
 Sveta Margarita,*) in svetniki vsi!
 Združeno k Jezusu se povzdignite,
 K Njemu zdihujte, Ga serčno prosite,
 De te ljubljenc'ke, svete ohrani vse.

Janex Volčič.

*) Namesto sv. Margarita se farni patron postavi.

10. Pesem od vernih duš.

Popravljen po stari pesmi.

Vas k daritvi svete maše
 Mili zbral zvonóv je klic,
 Naj puhté molitve vaše,
 De gasi se ogenj vic.

Kteri dans smo tukaj zbrani,
 Bog vé, če več homo kdaj;
 Bli ení so tukaj lani,
 Ki jih vidit' več ni zdaj.

Černa zemlja trupla krije,
 Duša šla je pred sodbó,
 Tam od čednost, hudobije
 Dala terd odgovor bo.

Kje so zdaj leté dušice,
 To Sodnik sam večni vé;
 Če obsojene so v vice,
 Hude martre tam terpé.

Torej dans zvesto molimo
 Za te vboge duše vse,
 K večnimu Bogu zdihnimo,
 De jim skaže usmiljenje.

De bi Bog se hitro vsmilil
 Tih terpečih sirotic,
 Ki k nam kličejo premilo,
 Naj jih reši kdo iz vic.

Morebit je oča, mati,
 Brat, sestrice ali stric,
 Ki nas pros'jo pomagati,
 De se rešijo iz vic.

Mož ne mara je, al žena,
 Tvoj sin, tvoja ljuba hči,
 Ki od tebe zapušena
 Dolgo časa tam terpi.

Al tovarši naši ranjci
 K nam prebitko kličejo,
 Ali tud preljubi znanci
 Zdaj pomoči išejo.

Milošnje in svete maše,
 Post, molitve naj zvesté,
 Spovdi, obhajila vaše,
 Dušam ogenj vic gasé.

Varite pa tud se greha
 Vsega, še nar manjšiga,
 Praznih marenj ino smeha,
 De b' ne žgal vas oginj tá.

Za žaljenja pokorite
 Radi se že zdaj na svet',
 Vôljno vse zdaj prenesite:
 V vicah je hudo terpet'!

Ti pa Jezus naš premili,
 Zlij na duše svojo Kri,
 Vsih dobrotno se usmili,
 Sveti raj jim dans odpri.

Jeran.

II. Svetimu Jožefu.

Napev Riharjev VIII.

Sveti Jožef! dans naj poje
 Pesem moje ti sercé;
 In slavi zasluge tvoje,
 Ki ti venec tam krasé.
 Blažen si, ki te je zbrala
 Milost Božja ženina,
 In moža Marii dala
 Po spočetji Kristusa.

Čast Devici ti si hranil,
 Ž njo v devištvu si ostal;
 In umora Dete ubranil,
 Ko Herod ga je iskal.
 Kralja bil nebes si zemlje —
 Ki svetnikov je svetnik,
 In svetá pregrehe jemlje —
 Samiga Boga rednik.

On zato pa dal je tebi
 Polnost gnad, oblast, časti:
 Slednjiga ti sprosiš k sebi,
 Kdor se koli ti zroči.
 Ti tedaj nam prigovori,
 Sveti Jožef! božji raj,
 De s teboj v nebeškim zbori
 Bomo skupaj vekomaj!

Janez Valjavec.

12. Sveti Lukež Evangelist.

Poglej kristjan, veséli dan,
 Ki nam je od Bogá poslan!
 Svetnik ko lepa zarja čist,
 Sv. Lukež, véljk' evangelist,
 Je dans od Cerkve praznovan.

Je bil zdravnik, svet marternik,
 Bolnikam stréžnik, tolažnik;
 Visoko čislal učenost,
 Je čistost ljubil že v mladost';
 Marijo zmalal je svetnik:

Po svetu hódi, učí povsod
 Goreče le Gospodov pot;
 Gospodov nósi križ voljan,
 Z ojstrostjo svojo dušo ohran',
 Zatira gnjus neverskih zmót.

Še storil več svetnik goreč;
 Je zoper zmote, greh proteč,
 Popisal sveti evangelj,
 In zgodbe apostoljskih del —
 Resnici inó vér' služoč.

Po Galii, Italii,
 Dalmaciji, Macedonii,
 In še po Egiptu je učil,
 Čez osemdeset lét doživ'l,
 Za Jezusa prelil je kri.

Tud nam Bog daj, te pros'mo zdaj!
 Živeti čisto in ojstrej,
 Po zgledu svet'ga Lukeža
 Iskat' le sam'ga Jezusa,
 In priti enkrat v sveti raj.

Jeran.

13. Slava,

spevana svetima aposteljnama slovenskima

Cirilu in Metodu.

(Po Majerjevi nekoliko predelana.)

Dve lepi zvezdi svetite
 Na nebu nam Slovenam:
 Aposteljna Ciril, Metod,
 Na nebu nam Slovenam.

Sta sveto vero širila
 Služabnika Gospodova,
 Aposteljna Ciril, Metod,
 Služabnika Gospodova.

Slovene podučavala,
 Nebesa jim odpirala
 Aposteljna Ciril, Metod,
 Nebesa jim odpirala.

Slovenski rod ljubila sta,
 Za vse Slovene molita
 Aposteljna Ciril, Metod,
 Za vse Slovene molita.

De Bog naj um nam razsvetli,
 V ljubezni serce razjiskri,
 Sprosita nam, Ciril, Metod,
 V ljubezni serce de gori!

De se keršansko ljubimo
 Z narodi vsimi bratovsko,
 Sprosita nam, Ciril, Metod!
 Z narodi vsimi bratovsko.

Dve lepi zvezdi svetite
 Na nebu nam Slovenam:
 Aposteljna Ciril, Metod,
 Na nebu nam Slovenam.

14. Sveti Jošt.

Sveti Jošt, ti cvét kraljevi!
 Trudni romarji k teb' kličemo,
 Se v nadlogi, v britki revi
 Ti v prošnje zročujemo:
 Oh, poslušaj mil'ga petja glas,
 Prosi pri Bogu za nas!

Služil si Bogu v pušavi,
 Zaničval bogastva kratki bliš,
 Hodil si po stezi pravi,
 Jezusov si vselej ljubil križ,
 Nas učil za dušo prav skerbet',
 Če čmo srečno kdaj umret'.

Čednost si v samoti skrival,
 Nisi maral za posvetno čast,
 V ojstrim postu malo vžival;
 Si okušal pa nebeško slast,
 S čudeži bil revežem v korist,
 Vselej kakor angel čist.

Sveti Jošt, ti mašnik Božji,
 Veseliš pri Jezusu se zdaj,
 Pros'mo te ob tvojim znožji,
 Tudi nam pridobi sveti raj,
 In de dans, vsi z Bogam spravljeni
 Mirno k domu bomo šli. *Jeran.*

15. Sveti Anton pušavnik.

Napev Riharjev VIII.

Svet' Anton izgled nam kaže,
De krotimo vsako strast;
Ker posvetna sreča laže,
In zapelje v grešno slast.

Po Gospodovim prihodu
V tretjim veku se rodil,
Pri egiptovskim narodu
Žlahtniga stanú je bil.

Neki dan ko v cerkev pride,
Božji glas ga doleti:
„Polna milost ga doide,
Kdor ubogim vse zdeli.“

To si za ukaz postavi;
Revnim vse blagó razdá,
Sestro v samostan pripravi,
In v pušavo se podá!

Kruh le in vodo je vžival,
Ležal pa na golih tleh;
Z delam in molitvo zbival
Je skušnjavo, zmoto, greh.

Mnogo let tako v ostrosti
Živel samimu Bogú.
Zvedši od njega svetosti
Vrejo k svetimu možú.

K njemu učenci so se zbrali,
 Njega sprednika storé;
 Si zaklade pripravljali,
 Ki jih molj, rijà ne sné.

Maksimijan zdaj z morijo
 Verne končevat' začnè,
 Anton gre v Aleksandrijo,
 Tudi njim pridruži se.

V veri tam jih poterduje,
 Muk nobenih se ne bat',
 In živo jih spodbuduje
 Vse za Kristusa prestat'. —

Ko v Egiptu od Arija
 Kriva vera se vpeljá,
 Srečo spet Aleksandrija
 Viditi Antona imá.

Serčno zmote je zavračal,
 Krivoverca osramotil,
 In zgubljene spreobračal,
 Ter v pušavo zopet šel.

Ko mu smert se približuje,
 K seb' učence skličè vse,
 V stanovitnosti vterduje,
 Zadnje uke jim dajè.

„Bratje, jim priserčno pravi,
Koncu bliža se moj čas;
Tamkaj v boljši očetnjavi
Upam zopet vidit' vas.“

„Serca od ljubezni Božje,
Naj se bolj in bolj vžgó,
Naj v skušnjavah vaše orožje,
Delo in molitev bo.“

Starček v sto in petim letu
Zdihnil dušo je Bogú,
Zgled zapustil nam na svetu,
Šel k Očetu je domú.

Ki v nebesih zdaj prebivaš,
O preljubi svet' Anton!
Tam, kjer čast neskončno vživaš,
Bod mogočen nam patron!

A. P.

16. Sveta Magdalena II.

Napev Riharjev VI.

Magdalena, mlada zala,
Se ljubezni grešni vdá,
Sebi, drugim pot kazala,
Ki prot peklu tje peljá.

Pa poslušati je jela,
 Svete uke Jezusa,
 Jo ljubezen je unela,
 Žalostna se v sé poda.

K nogam Jezusa se vsede,
 Jokajoča v Njega zrè,
 Tolaživno sliš' besede:
 „Odpušeno ti je vse.“
 In od zdaj je le ljubila
 Samo Njega preserčno;
 Je nar boljši del zvolila,
 Ki ji odvzet ne bo.

Pa tud Jezus jo je ljubil,
 Kar takrat je očitno blo,
 Ko je Lazara obudil;
 Je uslišal nje prošnjo,
 Ko se prvo njej prikaže
 Sam, ki vstane z vso močjo,
 Tudi takrat on pokaže
 Kak močno, de ljubi njo.

Če za tabo smo hodili,
 Ko si bila grešnica;
 De bi zdaj Bogu služili,
 Prosi, o spokornica!
 De bi tu se spokorili,
 In, ko ti, ljubili ga,
 Bi za grehe zadostili,
 Prosi, o spokornica!

17. Sveta Neža.

O sveta Neža, tebi bodi hvala,
 Bogatih staršev serčna rimska hči!
 V mladosti že si se Bogú dar'vala,
 Obvar'vala si venc nedolžnosti.

V možitev grešniki so te vabili,
 Ponudili častí, bogastva bliš,
 Ti pa v nedolžnosti ko angel mili
 Snubivecu brez strahú odgovoriš:

„Ti živež smerti! preč, le preč se spravi,
 Posoda greha, pojď od mene preč!
 Prehitel te je že moj Ženin pravi,
 Za té prostora v sercu ni ga več.“

„Le Njega sam'ga vselej bom ljubila,
 Kater'ga zlahtnost je nad kralje vse,
 Na veke sim se Njemu zaročila,
 Ki Njega mati čista dvica je.“

„Moj ženin v službi angelske ima kore,
 Je lep nad solnce, mesec in zvezdé,
 Že s sapo mertve obudvat' zamore,
 Po Njem tud bolni zdravje zadobé.“

„Ljubezen je Njegova vselej blaga,
 Nedolžin je Njegov nebešk' objem,
 Presveta je sklenitev z Njim, predraga,
 Devištva biser ceno ima lé v Njem.“

„Devicam dal on doto bo cvetečo,
 Na roko perstan vere jim bo djan,
 Z obleko čednost zaljšal jih leskečo,
 Na čelo vtisnil znamenje svojih rán.“

„Z vezjó jih sklenil bo zaveze večne,
 Zedinil v raju bode jih seboj,
 Z zakladi nestrohljiv'ni storil srečne,
 Bo venčal s slavo v večnim jih pokój.“

Germado, kremplje, žuganja, nateze,
 Za to spoznanje mora preterpet',
 Al sveta Neža, pomnijoč zaveze,
 Že koperní za Jezusa umret'.

V nevarnosti še čistost ohranila,
 Sam angel Božji varh je bil tadaj,
 Potem je svojo sveto kri prelila;
 Dušica čista šla je v sveti raj.

Tud tebi blagor, romar moj preljubi,
 Če vselej čisto in sveto živiš;
 Če pa grešil si, časa več ne zgubi,
 De duše vekomaj ne pogubiš.

O sveta Neža, čista ti devica!

Lej, tukaj zbrani k tebi kličemo:

Pri Jezusu nam bodi pomočnica,

De tud mi enkrat pridemo v nebó.

Jeran.

IV. NEKAJ LATINSKIGA

za

pevce.

Odgovori pri blagoslovu s sv. Rešnjim
Telesam pri petih mašah.

Tantum ergo.

Tantum ergo Sakramentum
Veneremur cernui;
Et antikvum dokumentum
Novo cedat ritui:
Prestet fides supplementum
Senzuum defektui.

Pri sv. maši.

Gloria.

Gloria in excelsis Deo. Et in terra paks hominibus bone voluntatis. Lavdamus te, Benedicimus te, adoramus te, glorifikamus te. Gracias agimus tibi propter magnam gloriam tuam. Domine Deus Reks celestis, Deus Pater omni-

potens, Domine Fili unigenite Jezu Kriste. Domine Deus, Agnus Dei, Filius Patris. Kvi tolis pekata mundi, miserere nobis. Kvi tolis pekata mundi, suscipe deprekacionem nostram. Kvi sedes ad deksteram Patris, miserere nobis. Kvoniam tu solus sanctus, tu solus Dominus, tu solus altissimus, Jezu Kriste, kum sankto Spiritu in gloria Dei Patris, Amen.

Mašnik. Dominus vobiskum.

Pevci. Et kum spiritu tuo.

Mašnik. Per omnia sekula sekulorum.

Pevci. Amen.

K evangeliju.

Mašnik (ali diakon). Dominus vobiskum.

Pevci. Et kum spiritu tuo.

Mašnik. Sekvencia sankti evangelii itd.

Pevci. Gloria tibi Domine.

Kredo.

Kredo in Deum, Patrem omnipotentem, faktorem celi et tere, vizibilium omnium, et invizibilium. Et in unum Dominum Jezum Kristum, Filium Dei unigenitum. Et eks Patre natum ante omnia sekula. Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero. Genitum, non faktum, konsubstancialem Patri; per kvem omnia fakta sunt. Kvi propter nos homines, et propter nostram salutem descendit de celis. (Se priklone.) Et in-

karnatus est de Spiritu sankto eks Maria Virgine: Et homo faktus est. Krucifiksus eciam pro nobis, sub Poncio Pilato pasus, et sepultus est. Et resureksit tercia die, sekundum Skripturas. Et ascendit in celum: sedet ad deksteram Patris. Et iterum venturus est kum gloria iudikare vivos et mortuos; kujur regni non erit finis. Et in Spiritum sanktum, Dominum et vivifikantem; kvi eks Patre Filio kve procedit. Kvi kum Patre et Filio simul adoratur, et konglorifikatur; kvi lokutus est per Profetas. Et unam, sanktam, katolikam et apostolikam Ekleziam. Konfiteor unum baptizma in remisionem pekatorum. Et ekspekto resurekcionem mortuorum. Et vitam venturi sekuli, Amen.

Mašnik. Dominus vobiskum.

Pevci. Et kum spiritu tuo.

Predglasje.

Mašnik. Per omnia sekula sekulorum.

Pevci. Amen.

Mašnik. Dominus vobiskum.

Pevci. Et kum spiritu tuo.

Mašnik. Sursum korda.

Pevci. Habemus ad Dominum.

Mašnik. Gracias agamus Domino Deo nostro.

Pevci. Dignum et justum est.

Po povzdigovanji.

Mašnik. *Per omnia sekula sekulorum.*

Pevci. Amen.

Mašnik. (*Poje: Oremus itd. Paternoster ali Oče naš, in sklene:)* *Et ne nos indukas in tentacionem.*

Pevci. Sed libera nos a malo.

Mašnik. *Per omnia sekula sekulorum.*

Pevci. Amen.

Mašnik. *Pax Domini sit semper vobiskum.*

Pevci. Et kum spiritu tuo.

Proti koncu.

Mašnik. *Dominus vobiskum.*

Pevci. Et kum spiritu tuo.

Mašnik. *Per omnia sekula sekulorum.*

Pevci. Amen. (Enkrat ali pa dvakrat.)

Mašnik. *Dominus vobiskum.*

Pevci. Et kum spiritu tuo.

Mašnik (ali diak.) *Ite missa est (ali pa: Benedikamus Domino.)*

Pevci. Deo gracias.

Pri mašah za mertve.

Mašnik (ali diak.) *Rekvieskant in pace.*

Pevci. Amen.

Od Velike noči do Bele nedelje.

Mašnik (ali diak.) *Ite missa est. Aleluja, Aleluja.*

Pevci. Deo gracias. Aleluja, Aleluja.

Genitori.

Genitori, Genitokve.

Lavs et jubilacio,

Salus, honor, virtus kvokve

Sit et benedikcio:

Procedenti ab utrokve

Kompar sit lavdacio. Amen.

Magnifikat.

Magnifikat * anima mea Dominum.

Et ekzultavit spiritus meus, * in Deo salutari meo.

Kvia respektit humilitatem ancile sue:* ekce enim eks hok beatam me dicent omnes generaciones.

Kvia fecit mihi magna, kvi potens est:* et sanktum nomen ejus.

Et miserkordia ejus a progenie in progenies * timentibus eum.

Fecit potenciam in brahio suo: * disperzit superbos mente kordis sui.

Depozuit potentes de sede, * et eksaltavit humiles.

Ezurientes implevit bonis: * et divites dimizit inanes.

Suscepit Izrael puerum suum, * rekordatus mizerikordie sue.

Sikut lokutus est ad patres nostros, * Abraham, et semini ejus in sekula.

Gloria Patri, et Filio, * et spiritui sankto:

Sikut erat in principio, et nunc, et semper, * et in secula seculorum, Amen.

Zahvalna pesem

ali

Te Deum.

Te Deum laudamus: te Dominum confitemur.

Te eternum Patrem: omnis terra veneratur.

Tibi omnes Angeli: tibi celi, et universe potestates.

Tibi Kerubim, et Serafim: incesabili voce proclamant:

Sanktus, Sanktus, Sanktus! Dominus Deus Sabaot.

Pleni sunt celi, et terra majestatis glorie tue.

Te gloriosus Apostolorum chorus.

Te Profetarum laudabilis numerus.

Te Martirum candidatus laudat exercitus.

Te per orbem terrarum sancta confitetur Eklezia.

Patrem immense Majestatis.

Venerandum tuum verum, et unicum Filium.

Sanktum kvokve Paraklitum Spiritum.

Tu rex glorie Kriste.

Tu Patris sempiternus es Filius.

Tu ad liberandum suscepturus hominem non horuisti Virginis uterum.

Tu devikto mortis akuleo: aperuisti kredentibus regna celorum.

Tu ad deksteram Dei sedes: in gloria Patris.

Judeks krederis ese venturus.

Te ergo kvezumus, tuis famulis subveni:
kvos preciozo sangvine redemisti.

Eterna fak kum sanktis tuis: in gloria numerari.
Salvum fak populum tuum Domine, et benedik
hereditati tue.

Et rege eos, et ekstole ilos uskve in eternum.
Per singulos dies, benedicimus te.

Et laudamus nomen tuum in sekulum: et in
sekulum sekuli.

Dignare Domine die isto: sine pekato nos
kustodire.

Mizerere nostri Domine: mizerere nostri.

Fiat miserkordia tua Domine super nos:
kvemadmodum speravimus in te.

In te Domine speravi: non konfundar in
eternum.

Mašnik. Benedikamus Patrem itd.

*Pevci. Laudemus et supereksaltemus eum
in sekula.*

Mašnik. Domine eksavdi oracionem meam.

Pevci. Et klamor meus ad te veniat.

Mašnik. Dominus vobiskum.

Pevci. Et kum spiritu tuo.

*Mašnik. Oremus. Deus itd. . . . Per omnia
sekula sekulorum.*

Pevci. Amen.

*Mašnik. Divinum avksilium maneat semper
nobiskum.*

Pevci. Amen.

Za procesijo o sv. Rešnjim Telesu.

Pange lingua gloriozi
Korporis misterium,
Sangviniskve preciozi,
Kvem in mundi precium
Fruktus ventris generozi
Reks efudit gencium.

Nobis datus, nobis natus,
Eks intakta Virgine:
Et in mundo konverzatus,
Sparzo verbi semine,
Sui moras inkolatus
Miro klavzit ordine.

Verbum karo, panem verum
Verbo karnem eficit.
Fitkve sangvis Kristi merum,
Etsi sensus deficit:
Ad firmandum kor sincerum
Sola fides suficit.

„Tantum ergo“ in „Genitori“ je spredej pri maši.

Pervi blagoslov.

Mašnik (ali diak.). Dominus vobiskum.

Pevci. Et kum spiritu tuo.

Mašnik. *Inicium sankti evangelii sekundum Mateum.*

Pevci. Gloria tibi Domine.

- Mašnik.* *A fulgure et tempestate.*
- Pevci.* *Libera nos, Domine.*
- Mašnik.* *A peste, fame, bello, et ab omni malo.*
- Pevci.* *Libera nos, Domine.*
- Mašnik.* *A subitanea et improviza morte.*
- Pevci.* *Libera nos, Domine.*
- Mašnik.* *Ut fructus tere dare et konservare digneris.*
- Pevci.* *Te rogamus, avdi nos.*
- Mašnik.* *Ut inimicos sancte eklesie humiliare digneris.*
- Pevci.* *Te rogamus, avdi nos.*
- Mašnik.* *Ut domnum apostolicum, et omnes eklesiastikos ordines in sancta religione konservare digneris.*
- Pevci.* *Te rogamus, avdi nos.*
- Mašnik.* *Domine, eksavdi oracionem meam.*
- Pevci.* *Et klamor meus ad te veniat.*
- Mašnik.* *Dominus vobiskum.*
- Pevci.* *Et kum spiritu tuo.*
- Mašnik.* *Oremus. Deus Per omnia sekula sekulorum.*
- Pevci.* *Amen.*

Mašnik (blagoslov dajoč.) *Celesti benedikcione itd.*

Pevci. *Amen.*

Sakris solemniis junkta sint gaudia,
 Et eks prekordiis sonent prekoniam:
 Recedant vetera, nova sint omnia,
 Korda, voces, et opera.

Noktis rekolitur cena novissima,
 Kva Kristus kreditur agnum et azima
 Dedise fratribus, juksta legitima,
 Priscis indulta patribus.

Post agnum tipikum, ekspletis epulis,
 Korpus dominikum datum discipulis,
 Sik totum omnibus, quod totum singulis,
 Ejus fatemur manibus.

Dedit fragilibus Korporis ferkulum,
 Dedit et tristibus Sangvinis pokulum;
 Dicens: akcipite, quod trado, vaskulum,
 Omnes eks eo bibite.

Sik sakrificium istud instituit,
 Kujus officium komiti voluit
 Solis prezbyteris, kvibus sik kongruit,
 Ut sumant, et dent ceteris.

Panis angelikus fit panis hominum,
 Dat panis celikus figuris terminum,
 O res mirabilis! mandukat Dominum
 Pavper servus, et humilis.

Te trina Deitas, unakve poscimus,
 Sik nos tu vizita, sikut te kolimus:
 Per tuas semitas duk nos, quo tendimus,
 Ad lucem, kvam inhabitas. Amen.

Drugi blagoslov.

Mašnik. Dominus vobiscum.

Pevci. Et kum spiritu tuo.

Mašnik. Inicium sankti evangelii sekundum
Markum.

Pevci. Gloria tibi Domine.

Mašnik. A fulgure et tempestate.

Pevci. Libera nos, Domine.

Mašnik. A peste, fame, bello, et ab omni
malo.

Pevci. Libera nos, Domine.

Mašnik. A subitanea et improviza morte.

Pevci. Libera nos, Domine.

Mašnik. Ut fruktus tere dare et konservare
digneris.

Pevci. Te rogamus, avdi nos.

Mašnik. Ut inimikos sankte eklexie humili-
liare digneris.

Pevci. Te rogamus, avdi nos.

Mašnik. Ut imperatorem nostrum Franci-
skum Josefum, totamkve avstria-
kam domum protegere et prospere
digneris.

Pevci. Te rogamus, avdi nos.

Mašnik. Domine, eksavdi oracionem meam.

Pevci. Et klamor meus ad te veniat.

Mašnik. Dominus vobiscum.

Pevci. Et kum spiritu tuo.

*Mašnik. Oremus. Deus Per omnia
sekula sekulorum.*

Pevci. Amen.

*Mašnik (blagoslovljevaje): Celesti benedikt-
cione Spiritus sankti.*

Pevci. Amen.

Tretji blagoslov.

Mašnik. Dominus vobiskum.

Pevci. Et kum spiritu tuo.

*Mašnik. Inicium sankti evangelii sekundum
Lukam.*

Pevci. Gloria tibi Domine.

Mašnik. A fulgure et tempestate.

Pevci. Libera nos, Domine.

Mašnik. A peste, fame, belo, et ab omni malo.

Pevci. Libera nos, Domine.

Mašnik. A subitanea et improviza morte.

Pevci. Libera nos, Domine.

*Mašnik. Ut fruktus tere dare et konservare
digneris.*

Pevci. Te rogamus, avdi nos.

*Mašnik. Ut inimikos sankte eklezie humi-
liare digneris.*

Pevci. Te rogamus, avdi nos.

*Mašnik. Ut regibus et principibus kristia-
nis pacem, et veram konkordiam
donare digneris.*

- Pevci.* Te rogamus, avdi nos.
Mašnik. *Domine eksavdi oracionem meam.*
Pevci. Et klamor meus ad te veniat.
Mašnik. *Dominus vobiskum.*
Pevci. Et kum spiritu tuo.
Mašnik. *Oremus . . Deus, kvi Per*
omnia sekula sekulorum.
Pevci. Amen.
-

- Mašnik (blagoslovljevaje):* *Celesti benedik-*
cione et Spiritus sankti.
Pevci. Amen.

Četerti blagoslov.

- Mašnik.* *Dominus vobiskum.*
Pevci. Et kum spiritu tuo.
Mašnik. *Inicium sankti evangelii sekundum*
Joanem.
Pevci. Gloria tibi Domine.
-

- Mašnik.* *A fulgure et tempestate.*
Pevci. Libera nos, Domine.
Mašnik. *A peste, fame, belo, et ab omni malo.*
Pevci. Libera nos, Domine.
Mašnik. *A subitanea et improviza morte.*
Pevci. Libera nos, Domine.
Mašnik. *Ut fruktus tere dare et konser-*
vare digneris.
Pevci. Te rogamus, avdi nos.

Mašnik. *Ut inimikos sankte eklezie humiliare digneris.*

Pevci. Te rogamus, avdi nos.

Mašnik. *Ut provinciam istam, ejuskve optimates gratiis tuis argumentare digneris.*

Pevci. Te rogamus, avdi nos.

Mašnik. *Domine eksavdi oracionem meam.*

Pevci. Et klamor meus ad te veniat.

Mašnik. *Dominus vobiskum.*

Pevci. Et kum spiritu tuo.

Mašnik. *Oremus. Deus kvi . . . eundem Kristum Dominum nostrum.*

Pevci. Amen.

Mašnik (blagoslovljevaje): *Celesti . . . Spiritus sankti.*

Pevci. Amen.

Sklep.

Mašnik. *Panem de celo prestitisti eis, aleluja.*

Pevci. Omne delectamentum in se habentem, aleluja.

Mašnik. *Dominus vobiskum.*

Pevci. Et kum spiritu tuo.

Mašnik. *Oremus. Deus qui . . . Per omnia sekula sekulorum.*

Pevci. Amen.

Mašnik. „Tantum ergo“ in „Genitori“.

Pevci oboje odpojejo.

O škofovim obiskovanji.

Ekce Sacerdos magnus, kvi in diebus suis plakuit Deo. Ideo jurejurando fecit illum Dominus krescere in plebem suam, benedictionem omnium gencium dedit illi, et testamentum suum confirmavit super kaput ejus. Ideo jurejurando fecit illum Dominus krescere in plebem suam. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui sankto, sikut erat in principio, et nunk, et semper: et in sekula sekulorum. Amen. Ideo jure...

63. Zadnji majnikov dan.*)

Marija se poslovljuje s svojimi častivci, v svoji neizmerni ljubezni pa se ozira tudi na mlačne in terdovratne Adamove otroke.

„Z Bogam!“ dans Marija pravi,

„Z Bogam!“ ljubo vas pozdravi:

„Ste v manjku hodili,

Vsak dan me častili,

Lepe navke poslušali,

De bi se po njih ravnali,

Za vas bom prosila:

Oj z Bogam preljubi!“

*) Po gosp. Jan. Volčič-evi pesmi: „Misijonarjem v slovó.“ Napev gosp. Rihar-jev. Pis. — Ta pesem gre k šmarničnim“, ker se pa ni o pravim času na njo spomnilo, naj se tukaj pridene, ker je tako priserčna in primérna za sklep Šmarnic. J.

„Z Bogam!“ dans Marija pravi,
 „Z Bogam!“ serčno vas pozdravi:
 „Ki čas ta premili
 Ste se spokorili,
 Jezusu se zaročili,
 Mu služiti obljubili,
 Za vas bom prosila:
 Oj z Bogam preljubi!

„Z Bogam!“ dans Marija pravi,
 „Z Bogam!“ žalno vas pozdravi:
 „Oj mlačni kristjani,
 Za dobro ne vžgani,
 Dneve zlate ste mudili,
 Me slaviti opustili;
 Za vas bom prosila:
 Oj z Bogam preljubi!“

„Z Bogam!“ dans Marija pravi,
 „Z Bogam!“ rezno vas pozdravi:
 „Oj hčere, sinovi,
 Ki grehov okovi,
 Žugajo vas pogubiti,
 V večni oginj pogrezniti,
 Za vas bom prosila:
 Oj z Bogam preljubi!“

„Z Bogam!“ dans Marija pravi,
 „Z Bogam, z Bogam!“ vse pozdravi:

„Ne bom zapustila
 Vas, čedica mila!
 Šmarnice si v prid storite,
 Bogoljubno vsi živite:
 Za vse bom prosila,
 Oj z Bogam preljubi!“ *J. Levčnik.*

Opomba. Kdor bi kaj pogrešil v tih bukvicah, na kar se morebiti o naglim zbiranju in natisovanju ni mislilo, naj blagovoli opomniti in se bo drujikrat privzelo. Perve dvoje mašne pesmi so bile že med natisovanjem nekaj malo opiljene. Kar je mojih pesem, je nekaj izvirnih, nekaj pa po znanih merilih in napevih prestavljenih in prosto izdelanih. Ktere še napevov nimajo, so obljubili v. č. gosp. Rihar jih kmali narediti. J.

Obseg.

I. Svete maše.

Perva sv. maša	3
Druga sv. maša	12
Tretja sv. maša	18

II. Šmarnične in druge Marijne pesmi.

1. Sv. Marija, pomagaj! 26	28. Marija Kraljica an- gelska 59
2. Zdihljeji k Marii D. . . 28	29. Vnebovzetje M. D. . . 60
3. „Salve Regina“ 29	30. Marija Mati sv. lju- bezni 61
4. Roženkranska 30	31. Marija majnik. Kralj. 62
5. Marija v rajskim vertu 32	32. Slovez Marije D. . . 63
6. Mati si moja — Marija 33	33. Marii 64
7. Čast Marije Device . 34	34. Marija Vertnarica . 65
8. Dar Marii 35	35. Zdihljeji k Marii . . 67
9. Perva šmarnica 37	36. V slavo Marije majn. 68
10. Marija ljuba Mati . . . 38	37. Marijo hvalite 70
11. Marija Danica 39	38. Marii naši Materi . . 72
12. Marija uzor lepote . 41	39. Marija zgod. Danica 74
13. Pervi dar pomladi . 42	40. Marija naše zavetje 75
14. Slava Marii 43	41. Darovanje Mariji D. 75
15. Slava Marii, preč. D. 44	42. V slavo Marije D. . . 78
16. Sladko ime Marija . 45	44. Prošnja do Marije . 79
17. Marii 47	45. Marijno ločenje . . . 81
18. K Mar. presv. Sercu 48	46. Grešnik do Marije D. 84
19. Marija naša pomočn. 49	47. Marija pomočnica . 85
20. Zaupnost k Marii . . . 50	48. Darček za Marijo . . 86
21. Od presv. serca M. D. 52	49. Šmarnična 89
22. Češena bod' Marija 53	50. Daritev Marii 89
23. Pozdrav Mariji Dev. 54	51. Marijna lepota 91
24. K Mariji pomočnici . 55	52. Majeve 92
25. Lepota Marije D. I. 56	53. Šmarnični dar v slavo Marije Device 94
26. Lepota Marije D. II. 57	
27. Marija moja pomoč. 58	

54. Mati užaljenih . . .	97	kiga travna pri do-	
55. Žalostna Mati Božja		mači kapelici	105
pod križem	99	59. Slovo od cerkve Ma-	
56. Češena si Marija . .	101	rijne	107
57. O slovesnosti Marije		60. Marija v nebo vzeta	109
majnikove	103	61. Na Šmarni gori . . .	111
58. Češenje Marije veli-		62. Marija moje želje . .	113
		63. Zadnji majnikov dan	156

III. Raznotere pesmi.

1. Dan Gospodov . . .	115	10. Pesem od vernih duš	129
2. Sveti večer I.	116	11. Svetimu Jožefu . . .	131
3. Sveti večer II.	118	12. Sveti Lukež evang.	132
4. Božična za otročiče.	119	13. Slava spevana sve-	
5. Misli pred sv. Križem	121	tima aposteljnama	
6. Sedem besedí Jezu-		slovenskima Cirilu in	
sovih na križu	123	Metodu	133
7. Velikonočna.	125	14. Sveti Jošt	135
8. Pri posvečevanji no-		15. Sveti Anton pušavnik	136
ve cerkve, altarja ali		16. Sv. Magdalena . . .	138
tabernakeljna	126	17. Sveta Neža	140
9. Pervo sv. Obhajilo .	128		

IV. Nekaj za latinske pevce.

Pri sveti maši: Odgovori, Gloria, Kredo i. t. d.	
od str. 142 do	148
Tantum ergo	142
Genitori	146
Magnifikat	146
Te Deum	147
Za procesijo o sv. Rešnjim Telesu	149
Pange lingua	149
Pervi blagoslov	149
Sakris solemniis	151
Drugi blagoslov	152
Tretji blagoslov	153
Četerti blagoslov	154
Sklep	155
*3 škofovim obiskovanji	157

05
07
09
11
13
156

29
131
132

133
135
136
138
140

148
142
146
146
147
149
149
149
151
152
153
154
155
157

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

COBISS #

00000075172

